

विमान-वत्थु

राहुलसङ्किचानेन

आनन्दकोसम्मानेन

जगदीसकस्सपेन च

सम्पादितो

उत्तमभिक्षुना पकासितो

२४८१ बुद्धवच्छरे (1937 A. C.)

प्राङ्निवेदनम्

पालिवाङ्मयस्य नागराक्षरे मुद्रणं अत्यपेक्षितमिति नाविदितचरं भारती-
येतिहासविविदिषूणाम् । संस्कृतपालिभाषयोरतिसामीप्यादपि यत् परस्सहसेभ्यः
जिज्ञासुभ्यः संस्कृतज्ञेभ्यः पालिग्रन्थराश्यवगाहनं दुष्करमिव प्रतिभाति तत् लिपि-
भेदादेव । एतदर्थमयमस्माकमभिनवः प्रयासः । अत्र नूतना अपि पाठभेदाः निधेया
इत्यासीदस्माकं मनीषा परं कालात्ययभीत्याऽत्र प्रथमभागे धम्मपदादन्यत्र न तत्
कृतमभूत् । अधोऽटिप्पणीषु सन्निवेशिताः पाठभेदाः । प्रायः Pali Text Society
मुद्रितेभ्यो ग्रन्थेभ्य उद्धृताः ।

अर्थसाहाय्यं विना अस्मत्समीहितं हृदि निगूहितमेव स्यात् । तत्र भदन्तेन
उत्तमस्थविरेण साहाय्यं प्रदाय महदुपकृतमिति निवेदयति—

कार्तिकशुक्लैकादश्यां
२४८० बुद्धान्दे

राहुलः साङ्कत्यायनः
आनन्दः कौसल्यायनः
जगदीशः काश्यपश्च

विषय-सूची

	पिटृको		पिटृको
१—पीठवग्गो	१	२२—भट्ठित्थिकाविमानं	१७
१—पीठविमानं	१	२३—सोनदिन्नाविमानं	१८
२—पीठविमानं	१	२४—दपोसथाविमानं	१९
३—पीठविमानं	२	२५—सुनिह्वाविमानं	२०
४—पीठविमानं	३	२६—सुदिन्नाविमानं	२१
५—कुंजरविमानं	३	२७—भिक्षादायिकाविमानं	२१
६—नावाविमानं	४	२८—भिक्षादायिकाविमानं	२२
७—नावाविमानं	५	३—पारिच्छत्तकवग्गो	२३
८—नावाविमानं	६	२९—उळारविमानं	२३
९—पदीपविमानं	७	३०—उच्छुविमानं	२३
१०—तिलदक्खिणाविमानं	८	३१—पल्लङ्कविमानं	२४
११—पतिब्बताविमानं	८	३२—लताविमानं	२५
१२—पतिब्बताविमानं	९	३३—गुत्तिलविमानं	२६
१३—सुणिसाविमानं	१०	३४—दहल्लविमानं	३१
१४—सुणिसाविमानं	१०	३५—सेसवतीविमानं	३३
१५—उत्तराविमानं	११	३६—मल्लिकाविमानं	३४
१६—सिरिमाविमानं	१२	३७—विसालक्खिणविमानं	३५
१७—केसकारियविमानं	१३	३८—पारिच्छत्तकविमानं	३६
२—चित्तलतावग्गो	१४	४—मञ्जेद्ववग्गो	३७
१८—दासीविमानं	१४	३९—मञ्जेद्वकविमानं	३७
१९—लखुमाविमानं	१५	४०—पभस्सरविमानं	३७
२०—आचाम दायिकाविमानं	१६	४१—नाणविमानं	३८
२१—चण्डालविमानं	१७	४२—अलोणविमानं	३९

पिटृको		पिटृको	
४३—कञ्चिकदायिकाविमानं	३९	६—पायासिखगो	६३
४४—विहारविमानं	४०	६५—अगारियविमानं	६३
४५—चतुरिस्थिविमानं	४२	६६—अगारियविमानं	६३
४६—अम्बविमानं	४३	६७—फलदायकविमानं	६४
४७—पीतविमानं	४३	६८—उपस्सयदायकविमानं	६४
४८—उच्छुविमानं दसमं	४४	६९—उपस्सयदायकविमानं	६५
४९—बन्दनविमानं	४५	७०—भिक्षदायकविमानं	६५
५०—रज्जुमालाविमानं	४६	७१—यवपालकविमानं	६५
५—महारथवगो	४९	७२—कुण्डलीविमानं	६६
५१—मण्डूकदेवपुत्तविमानं	४९	७३—कुण्डलीविमानं	६६
५२—रेवतिविमानं	४९	७४—उत्तरविमानं	६७
५३—छत्तमाणवकविमानं	५१	७—सुनिक्खित्तवगो	६८
५४—कक्कटारसविमानं	५३	७५—चित्तलताविमानं	६८
५५—द्वारपालकविमानं	५३	७६—नन्दनविमानं	६८
५६—करणीयविमानं	५४	७७—मणियूणविमानं	६९
५७—करणीयविमानं	५४	७८—सुवण्णविमानं	६९
५८—सूचिविमानं	५५	७९—अम्बविमानं	७०
५९—सूचिविमानं	५५	८०—गोपालविमानं	७१
६०—नागविमानं	५६	८१—कन्थकविमानं	७२
६१—नागविमानं	५६	८२—अनेकवण्णविमानं	७३
६२—नागविमानं	५७	८३—मट्टकुण्डलिविमानं	७४
६३—चूलविमानं	५७	८४—सेरिस्सकविमानं	७६
६४—महारथविमानं	६०	८५—सुनिक्खित्तविमानं	७९

नमो तस्स भगवतो अरुहो सम्मा सम्बुद्धस्स

विमान-वत्थु

१—पीठ वग्गो

१—पीठविमानं (१।१)

पीठन्ते सोवण्णमयं उल्लारं मनोजवं गच्छति येन कामं ।
अलङ्कते मल्यधरे सुवत्थे ओभाससी विज्जुरिव'ब्भकूटं ॥१॥
केन ते तादिसो वण्णो केन ते इध मिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुज्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥३॥
सा देवता अत्तमना भोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
पञ्चं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता अब्भागताना सनकं अदासि ।
अभिवादयिं अज्जलिकं अकासि यथानुभावञ्च अदासि दानं ॥५॥
तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इध मिज्झति ।
उप्पजन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥६॥
अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमकासि पुज्जं ।
तेनमिह एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ।
पीठविमानं पठमं ॥१॥

२—पीठविमानं (१।२)

पीठन्ते वेळुरियमयं उल्लारं मनोजवं गच्छति येन कामं ।
अलङ्कते मल्यधरे सुवत्थे ओभाससि विज्जुरिव'ब्भ कूटं ॥१॥

केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
 सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता अब्भागतानासनकं अदासि ।
 अभिवादयिं अञ्जलिकं अकासि यथानुभावञ्च अदासि दानं ॥५॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥६॥
 अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमकासि पुञ्ञं ।
 तेनमिह एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ।

पीठविमानं दुतियं ॥२॥

३—पीठविमानं (१।३)

पीठन्ते सोवण्णमयं उल्लारं मनोजवं गच्छति येन कामं ।
 अलङ्कते मल्यधरे सुवत्थे ओभाससि विज्जुरिव'ब्भकूटं ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
 सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अप्पस्स कम्मस्स फलं ममेदं येनमिह एवं जलितानुभावा ।
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ॥५॥
 अइसं विरजं भिक्खुं विप्पसन्नमानविलं ।
 तस्स अदास'हं पीठं पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥७॥

अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमकासि पुञ्जं
तेन'म्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ।

पीठविमानं ततियं ॥३॥

४—पीठविमानं (१।४)

पीठन्ते वेळुरियमयं उळारं मनोजवं गच्छति येन कामं ।
अलङ्कते मत्त्यधरे सुवत्थे ओभाससि विज्जुरिव'ब्भकूटं ॥१॥
केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
पञ्हुं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥४॥
अप्पस्स कम्मस्स फलं ममेदं येन'म्हि एवं जलितानुभावा ।
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ॥५॥
अद्दसं विरजं भिक्खुं विप्पसन्नमनाविलं ।
तस्स अदास'हं पीठं पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥६॥
तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥७॥
अक्खामि तं भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यं अहं अकासि ।
तेन'म्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥८॥

पीठविमानं चतुत्थं ॥४॥

५—कुञ्जरविमानं (१।५)

कुञ्जरो ते वरारोहे नानारतनकप्पनो ।
रुचिरो थामवा जवसम्पन्नो आकास'म्हि समीहति ॥१॥
पदुमी पद्मपत्तक्खि पद्मुप्पलजुतिन्धरो ।
पद्मचुण्णाभिकिण्णङ्गो सोवण्णपोक्खरमालया ॥२॥

पदुमानुसतं मग्नं पद्मपत्थविभूसितं ।
 ठितं वग्गुमनुग्घाति मितं गच्छति वारणो ॥३॥
 तस्स पक्कममानस्स सोवण्णकं सारतिस्सरा ।
 तेसं सुय्यति निग्घोसो तुरिये पञ्चच्चङ्गिके यथा ॥४॥
 तस्स नागस्स खन्धम्हि सुचिवत्था अलङ्कता ।
 महन्तं अच्छरासंघं वण्णेन अतिरोचसि ॥५॥
 दानस्स ते इदं फलं अथो सीलस्स वा पन ।
 अथो अञ्जलिकम्मस्स तम्मे अक्खाहि पुच्छिता ॥६॥
 सा देवता अत्तमना मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्चं पुट्ठा वियाकासि यस्स कमस्सिदं फलं ॥७॥
 दिस्वान गुणसम्पन्नं ज्ञायिं ज्ञानरतं सतं ।
 अदासि पुप्फाभिकिण्णं आसनं दुस्ससन्थतं ॥८॥
 उप्पडुपदुमालाहं आसनस्स समन्ततो ।
 अब्भोकिरिस्सं पत्तेहि पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥९॥
 तस्स कम्मकुसलस्स इदम्मे तादिसं फलं ।
 सक्कारो गरुकारो च देवानं अपचिता अहं ॥१०॥
 यो वे सम्मा विमुत्तानं सन्तानं ब्रह्मचारिणं ।
 पसन्ना आसनं दज्जा एवं नन्दे यथा अहं ॥११॥
 तस्मा हि अत्तकामेन महत्थम्भिकंखता ।
 आसनं दातब्बं होति सरीरन्तिमधारिण'न्ति ॥१२॥
 कुञ्जरविमानं पञ्चमं ॥५॥

६—नावाविमानं (१।६)

सुवण्णच्छदनं नावं नारि आरुहं तिट्ठसि ।
 ओगाहसि पोक्खरणि पदुमं चिन्दसि पाणीना ॥१॥
 कूटागारा निवेसा ते विभत्ता भागसो मित्ता ।
 दहल्लमाना आभन्ति समन्ता चतुरो दिसा ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥४॥

सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्चं पुट्टा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमया जातिया मनुस्सलोके ।
 दिस्वान भिक्खू तसिते किलन्ते उट्ठाय पातुं उदकं अदासि ॥६॥
 यो वे किलन्तान पिपासितानं उट्ठाय पातुं उदकं ददाति ।
 सीतोदका तस्स भवन्ति नज्जो पहूतमल्या बहुपुण्डरीका ॥७॥
 तमापगा अनुपरियन्ति सब्बदा सीतोदका वालुकसन्थता नदी ।
 अम्बा च साला तिलका च जम्बुयो उट्ठालका पातलियो च फुल्ला ॥८॥
 तं भूमिभागेहि उपेत रूपं विमानसेट्ठं भुससोभमानं ।
 तस्सेव कम्मस्सायं विपाको एतादिसं पुञ्जकता लभन्ति ॥९॥
 कूटागारा निवेसा मे विभत्ता भागसो मित्ता ।
 दहल्लमाना आभन्ति समन्ता चतुरो दिसा ॥१०॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥११॥
 अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमकासि पुञ्जं ।
 तेनमिह एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥१२॥
 नावाविमानं छट्ठं ॥६॥

७—नावाविमानं (१।७)

सुवण्णच्छदनं नावं नारि आरूय्ह तिट्ठसि ।
 ओगाहसि पोक्खरणि पटुमं छिन्दसि पाणिना ॥१॥
 कूटागारा निवेसा ते विभत्ता भागसो मित्ता ।
 दहल्लमाना आभन्ति समन्ता चतुरो दिसा ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥४॥
 सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्चं पुट्टा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥

अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
 दिस्वान भिक्खुं तसितं किलन्तं उट्ठाय पातुं उदकं अदासिं ॥६॥
 यो वे किलन्तस्स पिपासितस्स
 उट्ठाय पातुं उदकं ददाति
 सीतोदका तस्स भवन्ति नज्जो ।
 पहूतमल्या बहुपुण्डरीका ॥७॥
 तमापगा अनुपरियन्ति सब्बदा सीतोदका वालुकसन्थता नदी ।
 अम्बा च साला तिलकाच जम्बुयो उद्दालका पाटलियो च फुल्ला ॥८॥
 तं भूमिभागेहि उपेतरूपं विमानसेट्ठं भुससोभमानं ।
 तस्सेव कम्मस्स अयं विपाको एतादिसं पुञ्जाकता लभन्ति ॥९॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इध मिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥१०॥
 अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमकासि पुञ्जं ।
 तेनमिह एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥११॥
 नावाविमानं सत्तमं ॥७॥

८—नावाविमानं (१।८)

सुवण्णच्छदनं नावं नारि आरूय्ह तिट्ठसि ।
 ओगाहसि पोक्खरणिं पदुमं छिन्दसि पाणिना ॥१॥
 कूटागारा निवेसा ते विभत्ता भागसो मित्ता ।
 दद्दल्लमाना आभन्ति समन्ता चतुरो दिसा ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुञ्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥४॥
 सा देवता अत्तमना सम्बुद्धेनेव पुञ्छिता ।
 पण्हं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥५॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
 दिस्वान भिक्खू तसिते किलन्ते उट्ठाय पातुं उदकं अदासिं ॥६॥
 यो वे किलन्तान पिपासितानं उट्ठाय पातुं उदकं ददाति ।
 सीतोदका तस्स भवन्ति नज्जो पहूतमल्या बहुपुण्डरीका ॥७॥

तमापगा अनुपरियन्ति सब्बदा सीतोदका बालुकसन्थता नदी ।
 अम्बा च साला तिलका च जम्बुयो उद्दालका पाटलियो च फुल्ला ॥८॥
 तं भूमिभागेहि उपेतरूपं विमानसेट्टं भुससोभमानं ।
 तस्सेव कम्मस्स अयं विपाको एतादिसं पुञ्जकता लभन्ति ॥९॥
 कूटागारा निवेसा मे विभत्ता भागसो मिता ।
 दद्दल्लमाना आभन्ति समन्ता चतुरो दिसा ॥१०॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥११॥
 तेनम्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ।
 एतस्स कम्मस्स अयं विपाको उट्ठाय बुद्धो उदकं अपासी'ति ॥१२॥
 नावाविमानं अट्टमं ॥८॥

६—पदीपविमानं (१।६)

अभिक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ति दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
 केन त्वं विमलोभासा अतिरोचसि देवते ।
 केन ते सब्बगत्तेहि सब्बा ओभासरे दिसा ॥३॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥४॥
 सा देवता अत्तमना मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्चं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥५॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
 तमन्धकारम्हि तिमीसिकायं पदीपकालम्हि अदं पदीपं ॥६॥
 यो अन्धकारम्हि तिमीसिकायं पदीपकालम्हि ददाति दीपं ।
 उप्पज्जति जोतिरसं विमानं पट्टतमल्यं बहुपुण्डरीकं ॥७॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥८॥

तेनाहं विमलोभासा अतिरोचामि देवता ।
 तेन मे सब्बगत्तेहि सब्बा ओभासरे दिसा ॥६॥
 अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमकासि पुञ्ञं ।
 तेनम्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥१०॥
 पदीपविमानं नवमं ॥९॥

१०—तिलदक्खिणा विमानं (१।१०)

अभिककन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
 सा देवता अत्तमना मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
 अहंसं विरजं बुद्धं विप्पसन्नमनाविलं ॥५॥
 आसज्ज दानं अदासि अकामा तिलदक्खिणं ।
 दक्खिण्येयस्स बुद्धस्स पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥७॥
 अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमकासि पुञ्ञं ।
 तेनम्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥८॥
 तिलदक्खिणा विमानं दसमं ॥१०॥

११—पतिव्वता विमानं (१।११)

कोञ्चा मयूरा दिविया च हंसा वग्गुस्सरा कोकिला सम्पतन्ति ।
 पुप्फाभिकिण्णं रम्ममिदं विमानं अनेकचित्तनरनारिसेवितं ॥१॥

तत्थ'च्छसि देवि महानुभावे इद्धी विकुब्बन्ति अनेकरूपा ।
 इमा च ते अच्छरायो समन्ततो नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥२॥
 देविद्धि पत्तासि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
 सा देवता अत्तमना भोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पतिव्वता अनञ्जमना अहोसिं ।
 माता व, पुत्तं अनुरक्खमाना कुद्धापिहं नप्फरुसं अवोचं ॥५॥
 सच्चे ठिता मोसवज्जं पहाय दाने रता संगहित्तभावा ।
 अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता सक्कच्च दानं विपुलं अदासि ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥७॥
 अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमकासि पुञ्ञं ।
 तेन'मिह एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥८॥

पतिव्वताविमानं एकादसमं ॥११॥

१२—पतिव्वताविमानं (१।१२)

वेळ्ळुरियथम्भं रुचिरं पभस्सरं विमानमारुह् अनेकचित्तं ।
 तत्थ'च्छसि देवि महानुभावे उच्चावचा इद्धि विकुब्बमाना ॥१॥
 इमा च ते अच्छरायो समन्ततो नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ।
 देविद्धिपत्तासि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासिमपुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥२॥
 सा देवता अत्तमना भोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥३॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता उपासिका चक्खुमतो अहोसिं ।
 पाणातिपाता विरता अहोसिं लोके अदिन्नं परिवज्जयिस्सं ॥४॥
 अमज्जपा नापि मुसा अभाणिं सकेन सामिना अहोसिं तुट्ठा ।
 अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता सक्कच्च दानं विपुलं अदासि ॥५॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥६॥

अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमहं अकासि ।
तेनम्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥७॥

दुतिय पतिब्बताविमानं द्वादसमं ॥१२॥

१३—सुणिसाविमानं (१।१३)

अभिककन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
पञ्चं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मसि'दं फलं ॥४॥
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता सुणिसा अहोसिं ससुरस्स घरे ।
अइसं विरजं भिक्खुं विप्पसन्नमनाविलं ॥५॥
तस्स अदासि'हं पूर्वं पसन्ना सकेहि पाणिहि ।
भागङ्गभागं दत्तवान मोदामि नन्दने वने ॥६॥
तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥७॥
तेन'म्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥८॥

सुणिसाविमानं तेरसमं ॥१३॥

१४—सुणिसाविमानं (१।१४)

अभिककन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥

सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हं पुट्टा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता सुणिसा अहोसि ससुरस्स घरे ।
 अहसं विरजं भिक्खुं विप्पसन्नमनाविलं ॥५॥
 तस्स अदासि'हं भागं पसन्ना सकेहि पाणिहि ।
 कम्मासपिण्डं दत्त्वान मोदामि नन्दने वने ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥७॥
 तेन'म्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥८॥
 सुणिसाविमानं चुद्धसमं ॥१४॥

१५—उत्तराविमान (११५)

अभिक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तांदिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
 सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हं पुट्टा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥४॥
 इस्सा च मच्छरियं अथोपळासो ।
 नाहोसि महं घरमावसन्तिया ॥
 अक्कोधना भत्तु वसानुवत्तिनी ।
 उपोसथे ----- निच्चप्पमत्ता ॥५॥
 चातुहसि पञ्चदसि या च पक्खस्स अट्ठमी ।
 पाटिहारियपक्खञ्च अट्ठङ्गसुसमागतं ॥६॥
 उपोसथं उपवसि सदा सीलेसु संवुता ।
 सञ्जमा सम्बिभागा च विमानं आवसाम'हं ॥७॥
 पाणातिपाता विरता मुसावादा च सञ्जता
 थेय्या च अतिचारा च मज्जपाना च आरका ॥८॥
 पञ्च सिक्खापदे रता अरियसच्चान कोविदा ।
 उपासिका चक्खुमतो गोतमस्स यसस्सिनो ॥९॥

साहं सकेन सीलेन यससा च यसस्सिनी ।
 अनुभोमि सकं पुञ्जं सुखिता च'म्हि अनामया ॥१०॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥११॥
 अक्खामि ते भिक्खु महानुभाव मनुस्सभूता यमहं अकासिं ।
 तेन'म्हि एवं जलितानुभावा वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥१२॥
 मम च भन्ते वचनेन भगवतो पादे सिरसा वन्देय्यासि—
 उत्तरा नाम भन्ते उपासिका भगवतो पादे सिरसा वन्दती'ति ।
 अनच्छरियं खो पनेतं भन्ते यं मं भगवा अञ्जतरस्मिं
 सामञ्जाफले व्याकरेय्य । तं भगवा सकिदागामिफले व्याकासी'ति ।

उत्तराविमानं पण्णरसमं ॥१५॥

१६—सिरिमाविमानं (१।१६)

युत्ता च ते परमालङ्कृता हया अधोमुखा अघसिगमा बली जवा ।
 अभिनिम्मिता पञ्चरथा सता च ते अन्वेन्ति तं सारथिचोदिता हया ॥१॥
 सा तिट्ठसि रथवरे अलङ्कृता ओभासयं जलमिव जोतिपावको ।
 पुच्छामि तं वरतनु अनोमदस्सने कस्मा काया अनधिवरं उपागमि ॥२॥
 कामग्गपत्तानम्पयाहु अनुत्तरा निम्माय निम्माय रमन्ति देवता ।
 तस्मा काया अच्छराकामवण्णनी इधागता अनधिवरं नमस्सितुं ॥३॥
 किं त्वं पुरे सुचरितमाचरी इध केनासि त्वं अमितयसा सुखेधिता ।
 इद्धी च ते अनधिवरा विहङ्गमा वण्णो च ते दस दिसा विरोचति ॥४॥
 देवेहि त्वं परिवुत्तसक्कता च'सि कुतो चुता सुगतिगतासि देवते ।
 कस्स वा त्वं वचनकरानुसासनी आचिक्ख मे त्वं यदि बुद्धसाविका ॥५॥
 नगन्तरे नगरवरे सुमापिते परिचारिका राजवरस्स सिरिमतो ।
 नच्चे च गीते परमसुसिक्खिता अहं सिरिमातिमं राजगहे अवेदिसुं ॥६॥
 बुद्धो च मे इसिसनिभो विनायको अदेसयि समुदयदुक्खनिच्चतं ।
 असंखतं दुक्खनिरोधं सस्सतं मग्गञ्चि'मं अकूटिलमञ्जसं सिवं ॥७॥
 सुत्वानहं' अमतपदं असंखतं तथागतस्स अनधिवरस्स सासनं ।
 सीलेस्वहं परमसुसंवुताअहं धम्मे ठिता नरवरबुद्धदेसिते ॥८॥
 ज्ञात्वान तं विरजं पदं असंखतं तथागतेन नाधिवरेन देसितं ।
 तत्थेव'हं समथसमाधिमाफुसिं सा एव मे परमनियामता अहु ॥९॥

लब्धानहं अमतवरं विसेसनं एकड्डिसका अभिसमये विसेसयि ।
 असंसया बहुजनपूजिता अहं खिड्डं रतिं पच्चनुभोमनप्पकं ॥१०॥
 एवं अहं अमतदसम्हि देवता तथागतस्स नधिवरस्स साविका ।
 धम्मदस्सा पठमफले पतिट्ठिता सोतापन्ना न च पुनमत्थि दुग्गति ॥११॥
 सा वन्दितुं अनधिवरं उपागमि पासादिते कुसलरते च भिक्खवो ।
 नमस्सितुं समणसमागमं सिवं सगारवा सिरिमतो धम्मराजिनो ॥१२॥
 दिस्वा मुनिं मुदितमनम्हि पीणिता ।
 तथागतं नरवरधम्मसारथिं ॥
 तण्हच्छिदं कुसलरतं विनायकं ।
 वदामहं परमहितानुकम्पकन्ति ॥

सिरिमाविमानं सोलसमं ॥१६॥

१७—केसकारियविमानं (१।१७)

इदं विमानं रुचिरं पभस्सरं वेळुरियधम्भं सततं सुनिम्मितं ।
 सुवण्णरुक्खेहि समन्तमोत्थतं ठानं मम कम्मविपाकसम्भवं ॥१॥
 तत्रूपपन्ना पुरिमच्छरा इमा सतं सहस्सानि सकेन कम्मुना ।
 तुवं सि अज्झूपगता यसस्सिनी ओभासयं तिट्ठसि पुब्बदेवता ॥२॥
 ससी अधिगयूह यथा विरोचति नक्खत्तराजारिव तारकागणं ।
 तथेव त्वं अच्छरसंगणं इमं दहल्लमाना यससा विरोचसि ॥३॥
 कुतो नु आगम्म अनोमदस्सने उपपन्ना त्वं भवनं ममं इदं ।
 भ्रमं व देवा तिदसा सहिन्दका सब्बेन तप्पामसे दस्सनेन तन्ति ॥४॥
 यमेतं सब्बक अनुपुच्छसे ममं कुतो चुता इध आगता तुवं ।
 बाराणसी नाम पुरत्थि कासिनं तत्थ पुरे अहोसिं केसकरिका ॥५॥
 बुद्धे च धम्मे च पसन्नमानसा संघे च एकन्तिगता असंसये ।
 अखण्डसिक्खापदा आगतप्फला सम्बोधिधम्मे नियता अनामया'ति ॥६॥
 तन्त्याभिर्नंदामसे स्वागताञ्च ते धम्मेन च त्वं यससा विरोचसि ।
 बुद्धे च धम्मे च पसन्नमानसे संघे च एकन्तिगते असंसये ।
 अखण्डसिक्खापदे आगतप्फले सम्बोधिधम्मे नियते अनामये'ति ॥७॥
 केसकारिय विमानं सत्तरसमं ॥१७॥

उद्धानं पञ्च पीठा, तयो नावा, पदीपतिलदक्खिणा । त्रे पति, त्रे सुणिसा, उत्तरा, सिरिमा,
 केसकारिका, वग्गो तेन पकुच्चतीति ।

इत्थि विमाने पठमो वग्गो ॥१॥

२—चित्तलता वग्गो

१८—दासीविमानं (१।१)

अपि सक्को 'व देविन्दो रम्मे चित्तलतावने ।
समन्ता अनुपरियासि नारिगणपुरक्खिता ॥१॥
ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ।
केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुच्छिता ।
पञ्चं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सि'दं फलं ॥४॥
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता दासी अहोसि परपेस्सिया कुले ।
उपासिका चक्खुमतो गोतमस्स यस्सस्सिनो ॥५॥
तस्स मे निक्कमो आसि सासने तस्स तादिनो ।
कामं भिज्जतु 'यं कायो नेव अत्थेत्थसन्थनं ॥६॥
सिक्खापदानं पञ्चन्नं मग्गो सोवत्थिको सिवो ।
अकण्ठको अगहणो उज्जु सग्भि पवेदितो ॥७॥
निक्कमस्स फलं पस्स यथिदं पापुणित्थिका ।
अमन्तणिका रञ्जोम्हि सक्कस्स वसवत्तिनो ॥८॥
सट्ठि तुरियसहस्सानि पटिबोधं करोन्ति मे ।
आलम्बो गग्गमो भीमो साधुवादि पसंसियो ॥९॥
पोक्खरो च सुफस्सो च वीणा मोक्खा च नारियो ।
नन्दा चेव सुनन्दा च सोणदिस्सा सुचिम्भिका ॥१०॥
अलम्बुसा मिस्सकेसी पुण्डरीकाति दारुणी ।
एनिपस्सा सुपस्सा च सुभद्दा मुदुकावदी ॥११॥
एता अञ्जा च सेय्यासे अच्छरानं पबोधिका ।
ता मं कालेनुपागत्वा अभिभासन्ति देवता ॥१२॥

हृन्द नञ्चाम गायाम हृन्द तं रमयामसे ।
 नयिदं अकतपुञ्जानं कतपुञ्जानमेविदं ॥१३॥
 असोकं नन्दनं रम्मं तिदसानं महावनं ।
 सुखं अकतपुञ्जानं इध नत्थि परत्थ च ।
 सुखञ्च कतपुञ्जानं इध चेव परत्थ च ॥१४॥
 तेसं सहव्यकामानं कातब्बं कुसलं बहुं ।
 कतपुञ्जाहि मोदन्ति सग्गे भोगसमङ्गिनो'ति ॥१५॥
 दासीविमानं पठमं ॥१॥

१६—लखुमाविमानं (२।२)

अभिककन्तेन वण्णेन या त्वं तिदुसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो --- पे [१४]--- ॥२॥
 वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
 सा देवता अत्तमना भोगल्लानेन पुञ्छिता ।
 पञ्हुं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 केवट्टद्वारा निक्खम्म अहु मय्हं निवेसनं ।
 तत्थ संसरमानानं सावकानं महेसिनं ॥५॥
 ओदनं कुम्मासं डाकं लोणसो वीरकञ्च' हं ।
 अदासिं उजुभूतेसु विप्पसन्नेन चेतसा ॥६॥
 चातुहसिं पञ्चदसिं या च पक्खस्स अट्टमी ।
 पाटिहारिय पक्खञ्च अट्टङ्गसुसमागतं ॥७॥
 उपोसथं उपवसिं सदा सीले सुसंवुता
 सञ्जमा संविभागा च विमानं आवसामहं ॥८॥
 पाणातिपाता विरता मुसावादा च सञ्जता ।
 थेय्या च अतिचारा च मज्जपाना च आरका ॥९॥
 पञ्च सिक्खापदे रता अरियसञ्चान कोविदा ।
 उपासिका चक्खुमतो गोतमस्स यसस्सिनो ॥१०॥
 तेन मे तादिसो वण्णो --- पे --- ॥११॥
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासती'ति ॥११,१२॥

मम च भन्ते वचनेन भगवतो पादे सिरसा वन्देय्यासिः—

‘लखुमा नाम भन्ते उपासिका भगवतो पदे सिरसा वन्दतीति’

अनच्छरियं खोपनेतं भन्ते यं मं भगवा अञ्जतरस्मिं सामञ्जफले व्याकरेय्य ।

तं भगवा सकदागामिफले व्याकासीति ।

लखुमा विमानं दुतियं ॥२॥

२०—आचाम दायिकाविमानं (२।३)

पिण्डाय ते चरन्तस्स तुण्हिभूतस्स तिट्ठतो ।

दळिद्दा कपणा नारी परागारमवस्सिता ॥१॥

या ते अदासि आचामं पसन्ना सकेहि पाणिहि ।

सा हित्वा मानुसं देहं कं नु सादिसतं गताति ॥२॥

पिण्डाय मे चरन्तस्स (तुण्हिभूतस्स) तिट्ठतो ।

दळिद्दा कपणा नारि परागारं अवस्सिता ॥३॥

या मे अदासि आचामं पसन्ना सकेहि पाणिहि ।

सा हित्वा मनुसं देहं विप्पमुत्ता इतो चुता ॥४॥

निम्मामरतिनो नाम सन्ति देवा महिद्धिका ।

तत्थ सा सुखिता नारि मोदिता चामदायिका ॥५॥

अहो दानं वरा किया कस्सपे सुप्पतिट्ठितं ।

पराभातेन दानेन इज्झित्थ वत दक्खिना ॥६॥

या महेसित्तं कारेय्य चक्कवत्तिस्स राजिनो ।

नारि सब्बङ्गा कल्याणी भत्तु च नोमदस्सिका ।

एतस्साचामदानस्स कलं नाग्घन्ति सोळसि ॥७॥

सतं निक्खा सतं अस्सा सतं अस्सतरी रथा ।

सतं कञ्जासहस्सानि आमुत्तमणिकुण्डला ।

एतस्सा चामदानस्स कलं नाग्घन्ति सोळसि ॥८॥

सतं हेमवता नागा ईसा दन्ता उरूळ्ळहवा ।

सुवण्णकच्छा मातङ्गा हेमकप्पनिवाससा ।

एतस्सा चामदानस्स कलं नाग्घन्ति सोळसि ॥९॥

चतुन्नं महादीपानं इस्सरं यो’ध कारये ।

एतस्सा चामदानस्स कलं नाग्घन्ति सोळसि’ति ॥१०॥

अचाम दायिकाविमानं ततियं ॥३॥

२१—चण्डालिविमानं (२।४)

चण्डालि वन्द पादानि गोतमस्स यसस्सिनो ।
 तमेव अनुकम्पाय अट्टासि इसिसत्तमो ॥१॥
 अभिप्पसादेहि मनं अरहन्तमिह तादिनि ।
 खिप्पं पञ्जलिका वन्द परित्तं तव जीवितन्ती ॥२॥
 चोदिता भावितत्तेन सरीरन्तिमधारिना ।
 चण्डाली वन्दि पादानि गोतमस्स यसस्सिनो ॥३॥
 तमेवं अवधिगावि चण्डालि पञ्जलि ठितं ।
 नमस्समानं सम्बृद्धं अन्धकारे पभंकरं ॥४॥
 स्त्रीणासवं विगततरजं अनेजं एकं अरञ्जमिह रहो निसिन्नं ।
 देविद्विपत्ता उपसङ्गमत्वा वन्दाम तं वीर महानुभाव ॥५॥
 सुवण्णवण्णा जलिता महावसा विमानं ओरुह्म अनेकचित्ता ।
 परिवारिता अच्छरासङ्गणेन का त्वं सुभे देवते वन्दसे ममं ॥६॥
 अहं भदन्त चण्डाली तया वीरेन पेसिता ।
 वन्दि अरहतो पादे गोतमस्स यसस्सिनो ॥७॥
 साहं वन्दित्व पादानि चुता चण्डालयोनिया ।
 विमानं सब्बसो भद्दं उपन्नमिह.... नन्दने ॥८॥
 अच्छरानं सहस्सानि पुरक्खत्वा मं तिट्ठन्ति ।
 तासाहं पवरा सेट्ठा वण्णेन यससायुना ॥९॥
 पट्टतकतकल्याणा सम्पजाना पतिस्सता ।
 मुनि कारुणिकं लोके भन्ते वन्दितुमागता'ति ॥१०॥
 इदं वत्वान चण्डाली कतञ्जु कतवेदिनी ।
 वन्दित्वा अरहतो पादे तत्थे 'वन्तरधायतीति ॥११॥

चण्डालिविमानं चतुर्थं ॥४॥

२२—भट्टित्थिकाविमानं (२।५)

नीला पीता च काला च मञ्जिट्टा अथ लोहिता ।
 उच्चावचानं वण्णानं किञ्जक्कपरिवारिता ॥१॥
 मन्दारवानं पुष्पानं मालं धारेसि मुद्धनि ।
 न मे अञ्जोसु कायेसु रुक्खा सन्ति सुमेघसे ॥२॥

केन वार्यं उपपन्ना तावर्तिसं यसस्सिनि ।
 देवते पुच्छिता 'चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
 भट्ठित्थिका'ति मं अञ्जिआसु किम्बिलायं उपासिका ।
 सद्धा सीलेन सम्पन्ना संविभागरता सदा ॥४॥
 अच्छादनं च भत्तं च सेनासनं पदीपियं ।
 अदासि उज्जुभूतेसु विप्पसन्नेन चेतसा ॥५॥
 चातुर्दसि पंचदसि याव पक्खस्स अट्ठमि ।
 पातिहारिय पक्खञ्च अट्ठंगसुसमागतं ॥६॥
 उपोसथं उपवसिं सदा सीले सुसंबुता ।
 पाणातिपाता विरता मुसावादा च सञ्जता ॥७॥
 थेय्या च अतिचारा च मज्जपाना च आरका ।
 पञ्चसिक्खापदे रता अरियसच्चान कोविदा ॥८॥
 उपासिका चक्खुमतो अप्पमादविहारिनी
 कतावकासा कतकुसला ततो चुता सयम्पभा अनुविचरामि नन्दनं ॥९॥
 भिक्खू च'हं परमहितानुकम्पके अभोजयिं तपस्सियुगं महामुनिं ।
 कतावकासा कतकुसला ततो चुता सयंपभा अनुविचरामि नन्दनं ॥१०॥
 अट्ठङ्गिकं अपरिमितं सुखावहं उपोसथं सततमुपावसिं अहं ।
 कतावकासा कतकुसला ततो चुता
 सयम्पभा अनुविचरामि नन्दनन्ति ॥११॥

भट्ठित्थिकाविमानं पञ्चमं ॥५॥

२३—सोनदिन्नाविमानं (२।६)

अभिक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इध मिज्जति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥२॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासती'ति ॥३॥
 सा देवता अत्तमना मोगल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्चं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥

सोणदिसा ति मं अज्झिंसु नालन्दायं उपासिका ।
 सद्धासीलेन सम्पन्ना संविभागरता सदा ॥५॥
 अच्छादनञ्च भत्तञ्च सेनासनं पदीपियं ।
 अदासि उजुभूतेसु विप्पसन्नेन चेतसा ॥६॥
 चातुद्दसि पञ्चदसि या च पक्खस्स अट्ठमि ।
 पतिहारियपक्खञ्च अट्ठङ्गमुसमाहितं ॥७॥
 उपोसथं उपवसि सदा सीले सुसंवृता ।
 पाणातिपाता विरता मुसावादा सुसञ्जता ॥८॥
 थेय्या च अतिचारा च मज्जपाना च आरका ।
 पञ्च सिक्खापदे रता अरियसञ्चान कोविदा ।
 उपासिका चक्खुमतो गोतमस्स यस्सस्सिनो ॥९॥
 तेन मे तादिसो वण्णो ...पे ...
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥१०,११॥
 सोणदिसाविमानं छट्ठ ॥६॥

२४—दपोसथाविमानं (२।७)

अभिक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ति दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो .....पे.....
 वण्णो च ते सब्ब दिसा पभासतीति ॥२,३॥
 सा देवता अत्तमता.....पे.....
 यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 उपोसथा ति मं अज्झिंसु साकेतायं उपासिका ।
 सद्धा सीलेन सम्पन्ना संविभाग रता सदा ॥५॥
 अच्छादनञ्च भत्तञ्च सेनासनं पदीपियं
 अदासि उजुभूतेसु विप्पसन्नेन चेतसा ॥६॥
 चातुद्दसि पञ्चदसि या व पक्खस्स अट्ठमी ।
 पातिहारियपक्खञ्च अट्ठङ्गमुसमागतं ॥७॥
 उपोसथं उपवसि सदा सीले सुसंवृता ।
 पाणातिपाता विरता मुसावादा च सञ्जता ॥८॥

धेय्या च अतिचारा च मज्जपाना च आरका ।
 पञ्च सिक्खापदे रता अरियसच्चान कोविदा ।
 उपासिका चक्खुमतो गोतमस्स यसस्सिनो ॥९॥
 तेन मे तादिसो वण्णो ... पे...
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥१०,११॥
 अभिक्खनं नन्दनं सुत्वा छन्दो मे उपपज्जथ ।
 तत्थ चित्तं पणिधाय उपपन्नमिह नन्दनं ॥१२॥
 नाकासि सत्थुवचनं बुद्धस्सादिच्चवन्धुनो ।
 हीने चित्तं पणिधाय स'मिह पच्छानुतापिनी ॥१३॥
 कीव चिरं विमानस्मि इध वस्ससुपोसथे ।
 देवते पुच्छिता' चिक्ख यदि जानासि आयुनो ॥१४॥
 सट्ठिवस्ससहस्सानि तिस्सो च वस्सकोटियो ।
 इध ठत्वा महामुनि इतो चुता गमिस्सामि ममुस्सानं सहव्यतन्ति ॥१५॥
 मा त्वं उपोसथे भयि सम्बुद्धेनासि व्याकता ।
 सोतापन्ना विसेसयि पहीना तव दुग्गतीति ॥१६॥

उपोसथाविमानं सत्तमं ॥७॥

२५—सुनिद्धाविमानं (२।८)

अभिक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्तो दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो ... पे... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२,३॥
 सा देवता अत्तमना ... पे... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 सुनिद्धाति मं अज्झिंसु राजगर्हस्मि उपासिका ।
 सद्धासीलेन सम्पन्ना संविभागरता सता ॥५॥
 अच्छानञ्च भत्तञ्च सेनासनं पदीपियं ।
 अदासि उज्जुभूतेसु विप्पसन्नेन चेतसा ॥६॥
 चातुद्दसि पञ्चदसि याच पक्खस्स अट्टमी ।
 पाटिहारियपक्खञ्च अट्ठङ्गसुसमागतं ॥७॥
 उपोसथं उपवासि सदा सीले सुसंयुता ।
 पाणातिपाता विरता मुसावादा च सञ्जता ॥८॥

थेय्या च अतिचारा च मज्जपाना च आरका ।
 पञ्चसिक्खापदे रता अरियसञ्चान कोविदा ।
 उपासिका चक्खुमतो गोतमस्स यसस्सिनो ॥९॥
 तेन मे तादिसो वण्णो... पे... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति—१०, ११॥
सुदिद्वाविमानं अट्टमं ॥८॥

२६—सुदिद्वाविमानं (२।६)

अभिवक्न्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो... पे... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२, ३॥
 सा देवता अत्तमना... पे... यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 सुदिद्वाति मं अज्झिंसु राजगह्मिह उपासिका ।
 सट्ठासेलेन सम्पन्ना संविभागरता सदा ॥५॥
 अच्छादनञ्च भत्तञ्च सेनासनं पदीपियं ।
 अदासि उज्जुभूतेसु विप्पसच्चेन चेतसा ॥६॥
 चातुद्दसि पञ्चदसि या च पक्खस्स अट्ठमो ।
 पाटिहारियपक्खञ्च अट्ठङ्गसुसमागतं ॥७॥
 उपोसथं उपवासि सदा सीले सुसम्बुता ।
 पाणातिपाता विरता मुसावादा च सञ्जता ॥८॥
 थेय्या च अतिचारा च मज्जपाना च आरका ।
 पञ्चसिक्खापदे रता अरियसञ्चान कोविदा ।
 उपासिका चक्खुमतो गोतमस्स यसस्सिनो ॥९॥
 तेन मे तादिसो वण्णो... पे...
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥१०, ११॥
सुदिद्वाविमानं नवमं ॥९॥

२७—भिक्षादायिकाविमानं (२।१०)

अभिवक्न्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥

केन ते तादिसो वण्णो...पे... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२,३॥
 सा देवता अत्तमना...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
 अद्दसं विरजं बुद्धं विप्पसन्नमनाविलं ॥५॥
 तस्स अदासहं भिक्खं पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो...पे... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥७,८॥
 भिक्खादायिकाविमानं दसमं ॥१०॥

२८—भिक्खादायिकाविमानं (२।११)

अभिककन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो...पे... वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२,३॥
 सा देवता अत्तमना ...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ॥५॥
 अद्दसं विरजं भिक्खुं विप्पसन्नमनाविलं ।
 तस्स अदासहं भिक्खं पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो ...पे...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥७॥
 दुतिय भिक्खादायिकाविमानं एकादसं ॥११॥

उद्दानं—

दासि चेव जलुमा च ण्य आचाम्—दायिका ।
 चण्डालि भदित्तिका चेव सोनदिन्ना उपोसथा ।
 निहा चेव सुदिन्ना च द्वे च भिक्खाय दायिका ।
 वग्गेतेन पञ्चतीति

इत्थि विमाने दुतियवग्गे ॥२॥

भाण्वारं पठमं ॥१॥

३—पारिच्छत्तक वग्गो

२६—उळारविमानं (३।१)

उळारो ते यसो वण्णो सब्बा ओभासते दिसा ।
नारियो नच्चन्ति गायन्ति देवपुत्ता अलङ्कता ॥१॥
मोदन्ति परिवारेन्ति तव पूजाय देवते ।
सोवण्णानि विमानानि तविमानि सुदस्सने ॥२॥
तुवम्पि इस्सरा तेसं सब्बकामसमिद्धिनं ।
अभिजाता महन्तासि देवकाये पमोदसि ।
देवते पुच्छिता'चिक्खं यस्स कम्मस्सिदं फलन्ति ॥३॥
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता दुस्सीले कुले सुणिसा अहोसिं ॥४॥
अस्सद्धेसु कदरियेसु सद्धासीलेन सम्पन्ना
पिण्डाय चरमानस्स अपूर्वं ते अदासहं ॥५॥
तदाहं सस्सुया' चिक्खिं समणो आगतो इध
तस्स अदासहं पूर्वं पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥६॥
इतिस्सा सस्सु परिभासि अविनीता तुवं वधू
न मं सम्पुच्छितुं इच्छिं समणस्स ददामहं ॥७॥
ततो मे सस्सु कुपिता पहासि मुसलेन मं
कुतङ्गञ्चि अवधि मं नासक्खिं जीवितुं चिरं ॥८॥
साहं कायस्स भेदा च विप्पमुत्ता ततोवृता
तावत्तिसान देवानं उपपन्ना सहव्यतं ॥९॥
तेन मे तादिसो वण्णो... पे... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥१०, ११॥
उळारविमानं पठमं ॥१॥

३०—उच्छुविमानं (३।२)

ओभासयित्वा पथविं सदेवकं अतिरोचसि चन्दिमसूरिया विय ।
सिरिया च वण्णेन यसेन तेजसा ब्रह्मा' व देवि तिदसे सहिन्दके ॥१॥

पुच्छामि तमुपलमालधारिणि आवेळिनि कञ्चनसन्निभत्तंच ।
 अलंकते उत्तमवत्थधारिणि का त्वं सुभे देवते वन्दसे ममं ॥२॥
 किं त्वं पुरे कम्ममकासि अत्तना मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया ।
 दानं सुचिण्णं अथ सीलसञ्जमं केनूपपन्ना सुगतिं यसस्सिनी ।
 देवते पुच्छिता' चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलन्ति ॥३॥
 इदानि भन्ते इम मेव गामे पिण्डाय अम्हाकं घरं उपागमि ।
 ततो उच्छु अस्सादासि खण्डिकं पसन्नचित्ता अनुलाय पीतिया ॥४॥
 सस्सु च पच्छा अनुपुञ्जते ममं कहल्लु उच्छु वधुके अवाकरि ।
 न छड्डितं न च खादितं मया सन्तस्स भिक्खुस्स सयं अदासहं ॥५॥
 तुय्हं इदं इस्सरियमथो ममं इतिस्सा सस्सु परिभासते ममं ।
 पीठं गहेत्वा पहारं अदासि मे ततो चुता कालकतम्हि देवता ॥६॥
 तदेव कम्मं कुसलं कतं मया सुखञ्च कम्ममनुभोमि अत्तना ।
 देवेहि सद्धिं परिचारियामहं मोदामहं कामगुणेहि पञ्चहि ॥७॥
 तदेव कम्मं कुसलं कतं मया सुखञ्च कम्मा अनुभोमि अत्तना ।
 देविन्दगुत्ता तिदसेहि रक्खिता समप्पिता कामगुणेहि पञ्चहि ॥८॥
 एतादिसं पुञ्जाफलं अनप्पकं महाविपाका मम उच्छुदक्खिणा ।
 देवेहि सद्धिं परिचारियामहं मोदामहं कामगुणेहि पञ्चहि ॥९॥
 एतादिसं पुञ्जाफलं अनप्पकं महाजुतिका मम उच्छुदक्खिणा ।
 देविन्दगुत्ता तिदसेहि रक्खिता सहस्सनेत्तोरिव नन्दने वने ॥१०॥
 तुवञ्च भन्ते अनुकम्पकं विदुं उपेच्च वान्दि कुसलञ्च पुच्छिया ।
 ततो ते उच्छुस्स अदासि खण्डिकं पसन्नचित्ता अनुलाय पीतियाति ॥११॥
 उच्छुविमानं दुतियं ॥२॥

३१—पल्लङ्कविमानं (३।३)

पल्लङ्कसेट्टे मणिसोण्णचित्ते पुप्फाभिकिण्णे सयने उळारे ।
 तत्थच्छसि देवि महानुभावे उच्चावचा इद्धि विकुब्बमाना ॥१॥
 इमा च ते अच्छराथो समन्ततो नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ।
 देविद्धिपत्तासि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता अड्ढे कुले सुणिसा अहोसिं ।
 अवकोधना भत्तुवसानुवत्तिनी अप्पमत्ता उपोसथे ॥३॥

मनुस्सभूता दहरा अपात्रिका पसन्नचित्ता पतिमाभिराधयि ।
 दिवा च रत्तो च मनापचारिणी अहं पुरे सीलवती अहोसिं ॥४॥
 पाणातिपाता विरता अचोरिया संसुद्धकाया सुचि ब्रह्मचारिणी ।
 अमज्जपाना च मुसा अभाणी सिक्खापदेसु परिपूरकारिणी ॥५॥
 चातुदसि पञ्चदसि याव पक्खस्स अट्टमी ।
 पाटिहारिकपक्खं च पसन्नमानसा अहं ॥६॥
 अट्टङ्गुपेतं अनुद्धम्मचारिणी उपोसथं पीतिमना उपावसि ।
 इमञ्च अरियं अट्टङ्गवरेट्टपेतं समादयित्वा कुसलं सुसुद्धयं ॥७॥
 पतिमिह कल्याणि वसानुवत्तिनी अहोसिं पुब्बे सुगतस्स साविका ।
 एतादिसं कुसलं जीवलोके कम्मं करित्वान विसेसभागिनी ॥८॥
 कायस्स भेदा अभिसम्परायं देविद्धिपत्ता सुगतिमिह आगता ।
 विमानपासादवरे मनोरमे परिवारिता अच्छरासंगणेन ।
 सयंपभा देवगणा रमन्ति मं दिघायुकिं देवविमानमागतन्ति ॥९॥

पल्लङ्कविमानं ततिथं ॥३॥

३२—लताविमानं (३।४)

लता च सज्जा पवरा च देवता अच्छिम्तीराजवरस्स सिरीमतो ।
 सुता च रज्जो वेस्सवणस्स धीता राजीमती धम्मगुणेहि सोमिता ॥१॥
 पञ्चेत्थ नारियो अगमंसु न्हायितुं सीतोदकं उप्पलिन्ति सिवं नदि ।
 ता तत्थ न्हायित्व रमित्वा देवता नच्चित्वा गायित्वा सुतालतं ब्रवि ॥२॥
 पुच्छामि तं उप्पलमालधारिणी आवेळिनी काञ्चन सन्निभत्तचे ।
 पंततरत्ताम्बक्खि नभेव सोभणे दिघायुकी केन कतो यसो तव ॥३॥
 केनासि भद्दे पतिनो पियतरा विसिट्टकल्याणितरस्स रूपतो ।
 पदक्खिणा नच्चगीतवादिते अचिक्कनो त्वं नरनारिपुच्छिताति ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता उल्लारभोगे कुले सुणिसा अहोसिं ।
 अक्कोधना भत्तुवसानुवत्तिनी अप्पमत्ता उपोसथे ॥५॥
 मनुस्सभूता दहरा अपात्रिका पसन्नचित्ता पतिमाभिराधयि ।
 सदेवरं सससुरं सदासकं अभिराधयिं तमिह कतो यसो मम ॥६॥
 साहं तेन कुसलेन कम्मुता चतुब्भि ठानेसु विसेसमज्झगा ।
 आयुञ्च वणञ्च सुखं बलञ्च खिड्डं रतिं पच्चनुभोम नप्पकं ॥७॥

सुतं नुतं भासति यं अयं लता यं नो अपुच्छिम्ह अकित्तयीनो ।
 पतिनो किरम्हाकं विसिट्ठा नारिनां गती च नेसं पवरा च देवता ॥८॥
 पतीसु धम्मं पचराम सब्बा पतिव्वता यथा भवन्ति इत्थियो ।
 पतीसु धम्मं पचरित्व सब्बा लच्छामसे भासतियां अयं लता ॥९॥
 सीहो यथा पव्वतसानुगोचरो महिन्धरं पव्वतमावसित्वा ।
 पसय्ह गत्त्वा इतरे चतुप्पदे खुद्दे मिगे खादति मंसभोजनो ॥१०॥
 तथेव सद्धा इध अरियसाविका भत्तारं निस्साय पतिं अनुव्वता ।
 कोवं वधित्वा अनुभुय्य मच्छेरं सग्गम्हि सा मोदति धम्म चारिनीति ॥११॥
 लताविमानं चतुत्थं ॥४॥

३३—गुत्तिलविमानं (३।५)

वत्थुत्तमदायिका

(१) पुप्फुत्तमदायिका—

सत्तन्तिं सुमधुरं रामनेय्यमवाचीयं ।
 सोमं रङ्गम्हि अव्वहेति सरणं मे होहि कोसियाति ॥१॥
 अहं ते सरणं होमि अहमाचरियपूजको ।
 न तं जहिस्सति सिस्सो सिस्समाचरिय जेस्ससीति ॥२॥
 अभिक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥३॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्जति ।
 उप्पजन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥४॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥
 सा देवता अत्तमना मोगल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्चं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥६॥
 वत्थुत्तमदायिका नारि पवरा होति नरेसु नारिसु ।
 एवं पियरूपदायिका मनापं दिव्वं सा लभते उपेच्च ठानं ॥७॥
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवणिनी हमस्मि ।
 अच्छरा सहस्ससाहं पवरा पस्स पुञ्जस्स विपाकं ॥८॥
 तेन मे तादिसो वण्णो...पे...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥९,१०॥

(इतरं चतुरविमानं यथा वत्थुदायिकाविमानं तथा वित्थारेतब्बं)
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ।
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पजन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥४॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥
 सा देवता अत्तमना मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्ञं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥६॥
 वत्थुत्तमदायिका नारि पवरा होति नरेसु नारीसु ।
 एवं पियरूपदायिका मनापं दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥ ७॥
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवण्णिनी हमस्मि ।
 अच्छरा सहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्ञस्स विपाकं ॥८॥
 तेन मे तादिसो वण्णो ... पे ... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥९, १०॥

(२) गन्धुत्तमदायिका—

ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ।
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पजन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥४॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥
 सा देवता अत्तमना मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्ञं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥६॥
 वत्थुत्तमदायिका नारि पवरा होति नरेसु नारिसु ।
 एवं पियरूपदायिका मनापं दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥७॥
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवण्णिनी हमस्मि ।
 अच्छरा सहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्ञस्स विपाकं ॥८॥
 तेन मे तादिसो वण्णो ... पे ... वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥९, १०॥

(३) फल्लुत्तमदायिका—

ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ।
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पजन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥४॥

पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥
 सा देवता अत्तमना मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हुं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥६॥
 वत्थुत्तमदायिका नारि पवरा होति नरेसु नारिसु ।
 एवं पियरूपदायिका मनापं दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥७॥
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवणिणी हमस्मि ।
 अच्छरा सहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्जस्स विपाकं ॥८॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . . पे . . वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥९, १०॥

(४) रसुत्तमदायिका—

ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ।
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पजन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥४॥
 पुच्छामि तं देवि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥
 सा देवता अत्तमना मोग्गल्लानेन पुच्छिता ।
 पञ्हुं पुट्ठा वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥६॥
 वत्थुत्तमदायिका नारि पवरा होति नरेसु नारिसु ।
 एवं पियरूपदायिका मनापं दिब्बं सा लभते उपेच्च ठानं ॥७॥
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवणिणी हमस्मि ।
 अच्छरासहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्जस्स विपाकं ॥८॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . . पे . . वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥९, १०॥

(१) अभिक्कन्तेन वण्णेन . . (३-५) वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ४३-४५

सा देवता अत्तमना . . (६) . . यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४६॥
 गन्धपञ्चङ्गुलिकं अहं अदासि कस्सपस्स भगवतो थूपस्मि ॥४७॥
 तस्सा मे पस्स विमां अच्छरा कामवणिणी हमस्मि ।
 अच्छरासहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्जानं विपाकं ॥४८॥
 . . वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥४९, ५०॥
 इतरं चतुर-विमानं यथा गन्धपञ्चङ्गुलिकं विमानं तथा वित्थारेत्तं
 अच्छरासहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्जानं विपाकं ॥४८॥
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥४९, ५०॥

(२) अभिक्कन्तेन वण्णेन .. पे (१।३-५)

वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४३-४५॥
 सा देवता अत्तमना .. पे (६) .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४६॥
 भिक्खुं चाहं भिक्खुनियो च अहूसामि पन्थ पटिपण्णे ।
 तेसाहं धम्मं सुत्त्वान एकूपोसथं उपवसिसं ॥५४॥
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवणिणी हमस्मि ।
 अच्छरासहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्ञानं विपाकं ॥४८॥
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥४९, ५०॥

(३) अभिक्कन्तेन वण्णेन .. पे (१।३-५)

वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४३-४५॥
 सा देवता अत्तमना .. पे (६) .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४६॥
 उदके ठिता उदकमदासिं भिक्खुनो चित्तेन विण्णसन्नेन ।
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवणिणी हमस्मि ।
 अच्छरासहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्ञानं विपाकं ॥४८॥
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥४९, ५०॥

(४) अभिक्कन्तेन वण्णेन .... पे (१।३-५)

वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४३-४५॥
 सा देवता अत्तमना .. पे (६) .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४६॥
 सस्सुञ्चाहं सस्सुरे चे चण्डिके कोधरे च फरुसे च ॥५५॥
 अनुस्सुथ्यिका उपट्ठासिं अप्पमत्ता सकेन सीलेन ॥५६॥
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवणिणी हमस्मि ।
 अच्छरासहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्ञानं विपाकं ॥४८॥
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥४९, ५०॥

(५) अभिक्कन्तेन वण्णेन .. पे (१।३-५)

वण्णो च ते सब्बदिसां पभासतीति ॥४३-४५॥
 सा देवता अत्तमना .... पे (६) .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४६॥
 परकम्मकारि आसिं अत्थेनातन्दिता दासी ।
 अक्कोधना अनतिमानि संविभागिनी सकस्स भातस्स ॥६१॥
 तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवणिणी हमस्मि ।
 अच्छरासहस्सस्साहं पवरा पस्स पुञ्ञानं विपाकं ॥४८॥
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥४९, ५०॥

(६) अभिक्कन्तेन वण्णेन . . पे (१, ३-५)

वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४३-४५॥

सा देवता अत्तमना . . पे (६) . . यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४६॥

खीरोदनमहमदासीम् भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स ।

तेसु पञ्च वोसति विमानं यथा खीर-दायिका-विमानं तथा वित्थारेतब्बं ।

(७) अभिक्कन्तेन वण्णेन . . पे . वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ।

सा देवता अत्तमना . . पे . यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥९४॥

तस्सा मे पस्स विमानं अच्छरा कामवणिणी हम्मस्मि ।

(१) फाणितं

(२) उच्छुखण्डिकं

(३) तिम्वरूसकं

(४) कक्कारिकं

(५) एळालुकं

(६) वल्लीफलं

(७) फारूसकं

(८) हत्थप्पतापकं

(९) साकमुट्ठिं

(१०) पुण्फकमुट्ठिं

(११) मूलकं

(१२) निम्बमुट्ठिं अहं अदासि भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स . . पे . . ॥७५॥

(१३) अम्बकञ्जिकं

(१४) दोणिनिम्मुज्जनं

(१५) कायबन्धनं

(१६) अंसवट्ठकं

(१७) अयोगपट्टं

(१८) विभूपनं

(१९) तालवण्ठं

(२०) मोरहत्थं

(२१) छत्तं

(२२) उपाहनं

(२३) पूवं

(२४) मोदकं

(२५) सक्खलिं

तस्सा मे पस्स विमानं मच्छरा कामवणिणीं हमस्मि
 अच्छरासहस्सस्स पवरा पस्स पुञ्ञानं विपाकं ॥१८८॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . . पे (१।६, ७)
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥१८९, १९०॥
 स्वागतं वत मे अज्ज सुप्पभातं सुहट्ठितं ।
 यं अहं देवतयो अच्छरा कामवणिनियो ॥१९१॥
 तासहं धम्मं सुत्वान काहामि कुसलं बहुं ।
 दानेन समचरियाय संयमेन दमेन च ।
 साहं तत्थ गमिस्सामि यत्थ गन्त्वा न सोचरेति ॥१९२॥

गुत्तिलविमानं पञ्चमं ॥५॥

३४—दहल्लविमानं (३।६)

दहल्लमानो वण्णेन यससा च यसस्सिनी ।
 सब्बे देवे तावत्तिसे वण्णेन अतिरोचसि ॥१॥
 दस्सनं नाभिजानामि इदं पठमदस्सनं ।
 कस्मा काया नु आगम्म नामेन भाससे ममन्ति ॥२॥
 अहं भद्दे सुभद्दासिं पुब्बे मानुसके भवे ।
 सहभरिया च ते आसिं भगिनी च कनिट्टिका ॥३॥
 साहं कायस्स भेदाय विप्पमुत्ता ततो चुता ।
 निम्मानरति देवानं उपपन्ना सहव्यतन्ति ॥४॥
 प्हूतकतकल्याणा ते देवेयन्ति पाणिनो ।
 येसं त्वं कित्तियस्ससि सुभद्दे जातिमत्तनो ॥५॥
 कथं त्वं केन वण्णेन केन वा अनुसासिता ।
 केदिसेनेव दानेन सुब्बतेन यसस्सिनी ॥६॥
 यसं एतादिसं पत्ता विसेसं विपुलमज्झगा ।
 देवते पुञ्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥७॥
 अट्ठेव पिण्डपातानि यं दानं अददं पुरे ।
 दक्खिण्येय्यस्स संघस्स पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥८॥

तेन मे तादिसो वण्णो . . पे (१।६,७)
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥९,१०॥
 अहं तथा बहुतरे भिक्खू सञ्ज्जते ब्रह्मचारिनो ।
 तप्पेसि अन्नपानेन पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥११॥
 तथा बहुतरं दत्त्वा हीनकायूपगा अहं ।
 कथं त्वं अप्पतरं दत्त्वा त्रिसेसं विपुलमज्झगा ।
 देवते पुच्छिता, चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥१२॥
 मनोभावनियो भिक्खू सन्दिट्ठो मे पुरे अहु ।
 ताहं भत्तेन निमन्तेसि रेवतं अत्तनट्ठमं ॥१३॥
 सो मे अप्पपुरेक्खारो अनुकम्पाय रेवतो ।
 संघे देहीति मं अबोच तस्साहं वचनं करिं ॥१४॥
 सा दक्खिणा संघगता अप्पमेय्या पतिट्ठिता ।
 पुग्गलेसु तथा दिन्नं न तं तव महप्फलन्ति ॥१५॥
 इदानेवाहं जानामि संघे दिन्नं महप्फलं ।
 साहं गन्त्वा मनुस्सत्तं वदञ्ज्जू वीतमच्छरा ।
 संघे दानं दस्सामहं अप्पमत्ता पुनप्पुनन्ति ॥१६॥
 का एसा देवता भद्दे तथा मन्तयते सह ।
 सब्बे देवे तावतिसे वण्णेन अतिरोचि ॥१७॥
 मनुस्सभूता देविन्द पुब्बे मानुसके भवे ।
 सहभरिया च मे आसि भगिनीच कनिट्ठिका ।
 संघे दानानि दत्त्वान कत्तपुञ्जा विरोचति ॥१८॥
 धम्मेन पुब्बेभगिनी तथा भद्दे विरोचसि ।
 यं संघस्मि अप्पमेय्ये पतिट्ठापेसि दक्खिणं ॥१९॥
 पुच्छितो हि मया बुद्धो गिज्झकूटस्मि पव्वते ।
 विपाकं संविभागस्स यत्थ दिन्नं महप्फलं ॥२०॥
 यजमानानं मनुस्सानं पुञ्जापेखान पाणिनं ।
 करोतं ओपधिकं पुञ्जं यत्थ दिन्नं महप्फलं ॥२१॥
 तं मे वियाकासि जानं कम्मप्फलं सकं ।
 विपाकं संविभागस्स यत्थ दिन्नं महप्फलं ॥२२॥
 चत्तारो च पटिपन्ना चत्तारो च फलेठिता ।
 एस संघो उज्जुभूतो पुञ्जासीलसमाहितो ॥२३॥

यजमानानं मनुस्सानं पुञ्जपेखान पाणिनं ।
 करोतं ओपधिकं पुञ्जं संघे दिन्नं महप्फलं ॥२४॥
 एसो हि संघो विपुलो महग्गतो एसप्पमेय्यो उदधीव सागरो ।
 एतेहि सेट्टानरविरियसावका पभंकरा धम्म कथमुदीरयन्ति ॥२५॥
 तेसं सुदिन्नं सुहुतं सुयिट्ठं यं संघमुद्दिस्स ददन्ति दानं ।
 सा दक्खिणा संघगता पतिट्ठिका महप्फला लोकविदूहि वणिगता ॥२६॥
 एतादिसं पुञ्जमनुस्सरन्ता ये वेदयता विचरन्ति लोके ।
 विनेय्य मच्छेरमलं समूलं अनिन्दिता सग्गमुपेन्ति ठानन्ति ॥२७॥

दहल्लविमानं छट्ठं ॥६॥

३५—सेसवतीविमानं (३।७)

फालिकरजतहेमजालच्छन्नं विविधविचित्रफलमद्दसं सुरम्मं ।
 ब्यम्हं सुनिम्मितं तोरणूपपन्नं राजकूपकिण्णं इदं सुभं विमानं ॥१॥
 भाति च दस दिसा नभेव सुरियो सरदे तमपनुदो सहस्सरंसी ।
 तथा तपति मिदं तव विमानं जलमिव धूमसिखो निसेनभग्गे ॥२॥
 मुसतिव नयनं सतेरिताव आकासे ठपितमिदं मनुञ्जं ।
 वीणामुरजसम्मताळघुट्ठं इद्धं इन्दपुरं यथा तव मिदं ॥३॥
 पदमुकुमुद उप्पलकुवलयं योथिका भण्डिका नोजका च सन्ति ।
 सालकुसुमितपुप्फिता असोका विविध दुमग्गसुगन्धसेवितमिदं ॥४॥
 सलळबुजसुजकसंयुत्ता कुसुकुसुफुल्लितलता व लम्बिनीहि ।
 मणिजालसदिसयसस्सिनी रम्मा पोक्खरणी उपत्थिता ते ॥५॥
 उदकरुहा च येत्थिपुप्फजाता फलजा येव सन्ति रुक्खजाता ।
 मनुस्सका अमानुस्सका च दिब्बा सग्गे तुय्हं निवेसनम्हि जाता ॥६॥
 किस्स समदमस्स अयं विपाको केनासि कम्मफलेनिधूपपन्ना ।
 यथा ते अधिगतमिदं विमानं तदनुपदं अवचासि अळारपखुमेति ॥७॥
 यथा च मे अधिगतमिदं विमानं कोञ्चमयूरचकोरसंघचरितं ।
 दिव्यपिलवहं सराजसिण्णं दिजकारण्डवकोकिलाभिनादितं ॥८॥
 नानसन्तानकपुप्फरुक्खविविधा पाटलिजम्बु-असोक रुक्खवन्तं ।
 यथा च मे अधिगतमिदं विमानं तन्ते पवेदिस्सामि सुणोहि भन्ते ॥९॥

मगधवर पुरत्थिमे नाळक-गामको नाम अत्थि भन्ते ।
 तत्थ अहोसिं पुरे सुणिसा सेसवती ति तत्थ जानिंसु ममं ॥१०॥
 साहं अपाचि तत्थ कम्मकुसलं देवमनुस्सपूजितं महन्तं ।
 उपतिस्सं निब्बुतं अप्पमेय्यं
 मुदितमना कुसुमेहि अब्भोकिरि ॥११॥
 परमगतिगतञ्च पूजयित्वा अन्तिमदेहधरं इसिं उळारं ।
 पहाय मानुसकं समुस्सयं तदिसागता इध मावसामि ठानन्ति ॥१२॥
 सेसवतीविमानं सत्तमं ॥७॥

३६—मल्लिकाविमानं (३।८)

पीतवत्थे पीतधजे पीतालङ्कारभूसिते ।
 पीतन्तराहि वग्गूहि अपिलन्धा व सोभसि ॥१॥
 ककम्बुकायुरधरे कञ्चना वेळभूसिते ।
 हेमजालकसञ्छन्ने नानारतनमालिनी ॥२॥
 सोवण्णमया लोहितङ्कमया च मुत्तामया वेळुरिया मया च ।
 मसारगल्ला सहलोहितका पारेवतक्खीनी मणीहि चित्ता ॥३॥
 कोचि कोचि एत्थ मयूरसुस्सरो हंसस्स रञ्जो करवीकसुस्सरो ।
 तेसं सरो सुय्यति वग्गुरूपो पञ्चङ्गिकं तुरियमिव प्पवादितं ॥४॥
 रथो च ते सुभो वग्गु नानारतनचित्तितो ।
 नानावण्णाहि धातुहि सुविभत्तो व सोभति ॥५॥
 तस्मिं रथे काञ्चनबिम्बवण्णे या त्वं ठिता भाससि मं पदेसं ।
 देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलन्ति ॥६॥
 सोवन्न जालं मणिसोण्णचित्तं मुत्ता चित्तं हेम जालेन छन्नं ।
 परिनिब्बुते गोतमे अप्पमेय्ये पसन्नचित्ता अहमाभिरोपयिं ॥७॥
 ताहं कम्मं करित्वान कुसलं बुद्धवण्णितं ।
 अपेतसोका सुखिता सम्पमोदाम नामयाति ॥८॥
 मल्लिकाविमानं अट्ठमं ॥८॥

३७—विसालक्खविमानं (३।६)

का नाम त्वं विसालक्खि रम्मे चित्तलता वने ।
 समन्ता अनुपरियासि नारीगणपुरक्खता ॥१॥
 यदा देवा तावतिङ्गसा पविसन्ति इमं वनं ।
 सयोग्गा सरथा सब्बे चित्रा होन्ति इधागता ॥२॥
 तुय्हञ्च इध पत्ताय उय्याने विचरन्तिथा ।
 कायेन दिस्सति चित्तं केन रूपं तवेदिसं ।
 देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
 येन कम्मेन देविन्द रूपं मय्हं गाती च मे ।
 इद्धी च आनुभावो च तं सुनोहि पुरिदद ॥४॥
 अहं राजगहे रम्मे सुनन्दा नामुपासिका ।
 सद्धा सीलेन सम्पन्ना संविभागरता सदा ॥५॥
 अच्छादनञ्च भत्तञ्च सेनासनं पदीपियं ।
 अदासि उज्जुभूतेसु विप्पसन्नेन चेतसा ॥६॥
 चातुद्दसि पञ्चदसि या च पक्खस्स अट्टमी ।
 पाटिहारियपक्खञ्च अट्टङ्गसुसमागतं ।
 उपोसथं उपवसि सदा सीलेसु संवुता ॥७॥
 पाणातिपात्ता विरता मुसावादा च सञ्जाता ।
 थेय्या च अतिचारा च मज्जपाना च आरका ॥८॥
 पञ्चसिक्खापदे रता अरियसञ्चान कोविदा ।
 उपासिका चक्खुमतो गोतमस्स यसस्सिनो ॥९॥
 तस्सा मे ज्ञातिकुलं आसि सदा मालाभिहारति
 ताहं भगवतो थूप्पे सब्बमेवाभिरोपयि ॥१०॥
 उपोसथे वहं गन्वा मालागन्धविलेपनं ।
 थूपस्मि अभिरोपेसि पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥११॥
 तेन कम्मेन देविन्द रूपं मय्हं गती च मे ।
 इद्धी च आनुभावो च यञ्च मालाभिरोपयि ॥१२॥
 यञ्च सीलवती आसि न तं ताव विपच्चति ।
 आसा च पन मे देविन्द सकदगामिनी सियन्ति ॥१३॥

विसालक्खविमानं नवमं ॥९॥

३८—पारिच्छत्तकविमानं (३।१०)

पारिच्छत्तके कोविळारे रमणीये मनोरमे ।
 दिब्बमालं गन्थमाना गायन्ती सम्पमोदसि ॥१॥
 तस्सा ते नच्चमानाय अङ्गमङ्गोहि सब्बसो ।
 दिब्बा सहा निच्छरन्ति सवनीया मनोरमा ॥२॥
 तस्सा ते नच्चमानाय अङ्गमङ्गोहि सब्बसो ।
 दिब्बा गन्धा पवायन्ति सुचिगन्धा मनोरमा ॥३॥
 विवत्तमाना कायेन या वेणिसु पिलन्धना ।
 तेसं सुय्यति निग्घोसो तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥४॥
 वटंसका वातधुता वातेन सम्पकम्पिता ।
 तेसं सुय्यति निग्घोसो तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥५॥
 यापिते सिरस्सि माला सुचिगन्धा मनोरमा ।
 वाति गन्धो दिसा सब्बा रुक्खो मज्जुस्सको यथा ॥६॥
 घायसे तं सुचिगन्धं रूपं पस्ससि अमानुसं ।
 देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥७॥
 पभस्सरं अन्विमन्तं वण्णगन्धेन संयुतं ।
 असोकपुप्फमालाहं बुद्धस्स उपनामयि ॥८॥
 ताहं कम्मं करित्तवान् कुसलं बुद्धवर्णिणत्तं ।
 अपेतसोका सुखिता सम्पमोदमनामया ॥९॥

पारिच्छत्तकविमानं दसमं ॥१०॥

उद्दानं—

उज्जरं उच्छुपल्लङ्कं जता च गुत्तिजेन च ।
 ददल्ल सेसवती मल्ली बिसा जक्खि पारिच्छत्तको वग्गो तेन पवुच्चतीति

पारिच्छत्तकवग्गो ततियो ॥३॥

४—मञ्जेद्ववगो

३६—मञ्जेद्वकविमानं (४।१)

मञ्जेद्वके विमानस्मिं सोवण्णवालुकसन्थते ।
पञ्चङ्गिकेन तुरियेन रमसि सुप्पवादिते ॥१॥
तम्हा विमाना ओरुह् निम्मिता रतनामया ।
ओगाहसि सालवनं पुप्फितं सब्बकालिकं ॥२॥
यस्स यस्सेव सालस्स मूले तिट्ठसि देवते ।
सो सो मुञ्चति पुप्फानि ओनमित्वा दुमुत्तमो ॥३॥
वातेरितं सालवनं आधुतं दिज्जेवितं ।
वाति गन्धो दिसा सब्बा रुक्खो मञ्जुस्सको यथा ॥४॥
घायसेतं सुचिगन्धं रूपं पस्ससि अमानुसं ।
देवते पुञ्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता दासि अय्यरकुले अहुं ।
बुद्धं निसिन्नं दिस्वान सालपुप्फेहि ओकिरि ॥६॥
वट्ठसकं च सुकतं साल पुप्फमयं अहं ।
बुद्धस्स उपनामेसिं पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥७॥
ताहं कम्मं करित्वान कुसलं बुद्धवणिणं ।
अपेतसोका सुखिता सम्पभोदामनामयाति ॥८॥

मञ्जेद्वकविमानं पठमं ॥१॥

४०—पभस्सरविमानं (४।२)

पभस्सरवरवण्णनिभे सुरत्तवत्थनिवासने ।
महिद्धिके चन्दररुचिरगत्ते का त्वं सुभे देवते वन्दसे ममं ॥१॥
पल्लङ्को च ते महग्घो नाना रतनचित्तितो रुचिरो ।
यत्थ त्वं निसिन्ना विरोचसि देवराजारिव नन्दने वने ॥२॥

किं त्वं पुरे सुचरितमा चरि भद्दे किस्स कम्मस्स विपाकं अनुभोसि ।
 देवलोकस्मिं देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलन्ति ॥३॥
 पिण्डायते चरन्तस्स मालं फाणितञ्च अददं भन्ते ।
 तस्स कम्मस्सिदं विपाकं अनुभोमि देवलोकस्मिं ॥४॥
 होति च मे अनुतापो अपरद्धं दुक्खितञ्च मे भन्ते ।
 साहं धम्मं नास्सोसि सुदेसितं धम्मराजेन ॥५॥
 तं तं वदामि भद्दन्ते यस्स मे अनुकम्पियो ।
 कोचि धम्मेसु तं समादपेथ सुदेसितं धम्मराजेन ॥६॥
 येसं अत्थि सद्धा बुद्धे धम्मे च संघे रतने च ॥७॥
 ते मम तिविरोचन्ति आयेनायससा सिरिया ।
 पतापेन वण्णेन उत्तरितरा अञ्जे महिद्धिकतरा मया देवाति ॥८॥
 पभस्सरविमानं बुतियं ॥९॥

४१—नागविमानं (४।३)

अलङ्कता मणिकनककञ्चनाचितं सुवण्णजालचित्तं महन्तं ।
 अभिरुह्य गजवरं सुकप्पितं इधागमा वेहायसमयमन्तलिक्खे ॥१॥
 नागस्स दन्तेसु दुवेसु निम्मिता अच्छोदका पदुमिनियो सुफुल्ला ।
 पदुमेसु चतुरियगणा पवज्जरे इमा च नच्चन्ति मनोहरायो ॥२॥
 देविद्धिपत्तासि महानुभावे मनुस्सभूता किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावा वण्णो च ये सब्बदिसा पभासतीति ॥३॥
 वाराणसियं उपसङ्कमित्वा बुद्धस्साहं वत्थयुगमदासिं ।
 पादानि वन्दित्व छमा निसीदि वित्थाव तं अञ्जलिकं अकासिं ॥४॥
 बुद्धो च मे कञ्चनसन्निभत्तचो अदेसयि समुदयदुक्खनिच्चतं ।
 असंखतं दुक्खनिरोधसच्चं मग्गं अदेसयि यतो विजानिस्सं ॥५॥
 अप्पायुकी कालकता ततो चुता उपपन्ना तिदसानं यस्सिनी ।
 सक्कस्साहं अञ्जातरा पजापति यमुत्तरा नाम दिसासु विस्सुताति ॥६॥
 नागविमानं ततियं ॥७॥

४२—अलोणविमानं (४१४)

अभिवक्न्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ति दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो . . . पे . . वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२,३॥
 सा देवता अत्तमना . . . पे . . यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहञ्च बाराणसियं बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ।
 अदासिं सुक्खकुम्मासं पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥५॥
 सुक्खाय अलोणिकाय च यस्स फलं कुम्मासपिण्डया ।
 अलोमं सुखितं दिस्वा के पुञ्जं न करिस्सति ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . . पे . . वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥७,८॥
 अलोणविमानं चतुत्थं ॥४॥

४३—कञ्चिकदायिकाविमानं (४१५)

अभिवक्न्तेन वण्णेन . . पे . . ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो . . पे . . वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥२,३॥
 सा देवता अत्तमना . . पे . . यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहं अन्धकविन्दस्मिं बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ।
 अदासिं कोलसम्पाकं कञ्चिकं तेलधूपितं ॥५॥
 पिप्फल्या लसुणेन च मिस्सं लामज्जकेन च ।
 अदासिं उज्जुभुतस्मिं विप्पसन्नेन चेतसा ॥६॥
 या महेसित्तं कारेय्य चक्कवत्तिस्स राजिनो ।
 नारी सब्बङ्गाकल्याणी भत्तु चानोमदस्सिका ।
 एतास्स कञ्चिकदानस्स कलं नाग्घति सोळसि ॥७॥
 सतं निक्खा सतं अस्सा सतं अस्सतरीरथा ।
 सतं कञ्जासहस्सानि आमुत्तमणिकुण्डला ।
 एतस्स कञ्चिकदानस्स कलं नाग्घन्ति सोळसि ॥८॥
 सतं हेमवता नागा ईसा दन्ता उरूळ्हवा ।
 सुवण्णकच्छा मातङ्गा हेमकप्पनिवाससा ।
 एतस्सा कञ्चिकदानस्स कलं नाग्घन्ति सोळसि ॥९॥

चतुर्भ्रम्पि च दीपानं इत्सरं योष कारये ।

एतस्स कंज्जिकदानस्स कलं नाग्घन्ति सोळसिन्ति ॥१०॥

कञ्चिकवायिकाविमानं पञ्चमं ॥५॥

४४—विहारविमानं (४।६)

अभिकक्तेन वण्णेन.....पे.....ओसधी विय तारका ॥१॥

तस्सा ते नच्चमानाय अङ्गमङ्गेहि सब्बसो ।

दिब्बा सद्धा निच्छरन्ति सवनीया मनोरमा ॥२॥

तस्स ते नच्चमानाय अङ्गमङ्गेहि सब्बसो ।

दिब्बा गन्धा पवायन्ति सुचिगन्धा मनोरमा ॥३॥

विवत्तमाना कायेन या वेणिसु पिलन्धना ।

तेसं सुय्यति निग्घोसो तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥४॥

यतङ्गसका वातधुता वातेन सम्पकम्पिता ।

तेसं सुय्यति निग्घोसो तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥५॥

यापिते सिरसि माला सुचिगन्धा मनोरमा ।

वाति गन्धो दिसा सब्बा रुक्खो मञ्जूसको यथा ॥६॥

घायसेतं सुचिगन्धं रूपं पस्ससि अमानुसं ।

देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥७॥

सावत्थियं मय्ह सखी भदन्ते संघस्स कारेसि महाविहारं ।

तत्थ पसन्ना अहमानुमोदिं दिस्वा अगारञ्च पियञ्च मेतं ॥८॥

तायेव मे सुद्धनुमोदनाय लद्धं विमानब्भुतदस्सनेय्यं ।

समन्ततो सोळसयोजनानि वेहासयं गच्छति इद्धिया मम ॥९॥

कूटागारा निवेसा मे विभत्ता भागसो मिता ।

दहल्लमान आभन्ति समन्ता सतयोजनं ॥१०॥

पोक्खरञ्ज च मे एत्थ पुथुलो मनिसेविता ।

अच्छोदका विप्पसन्ना सोण्णवालुकसंथता ॥११॥

नानापटुमसञ्छन्ना पुण्डरीक समोतता ।

सुरभी सम्पवायन्ति मनुञ्जमानुतेरिता ॥१२॥

जम्बुयो पनसा ताला नाळिकेरा वनानि च ।

अन्तो निवेसने जाता नाना रुक्खा अरोपिमा ॥१३॥

नानातुरियसंघुत्थं अच्छरागणघोसितं ।
 यो पि मं सुपिने पस्से सो पि वित्तो सिया नरो ॥१४॥
 एतादिसं अब्भुत दस्सनेय्यं विमानं सब्बसो पभं ।
 मम कम्मेहि निब्बत्तं अलं पुञ्ञानि कातवे ॥१५॥
 तायेव ते सुद्धनुमोदनाय लद्धं विमानब्भुतदस्सनेय्यं ।
 या चेव सा दानमदासि नारि तस्सा गतिं बूहि कुहिं उप्पन्ना साति ॥१६॥
 या सा अहु मय्ह सखी भदन्ते संघस्स कारेसि महाविहारं ।
 विञ्ञातधम्मा सा अदासि दानं उप्पन्ना निम्मानरतीसु देवे ॥१७॥
 पाजापती तस्स सुनिम्मितस्स अचिन्तिया कम्मविपाक तस्सा ।
 यमेतं पुच्छसि कुहिमुप्पन्ना सा भन्ते वियाकासिं अनञ्ञथा अहं ॥१८॥
 तेन हि अञ्ञो पि समादपेथ संघस्स दानानि ददाथ वित्ता ।
 धम्मञ्च सुनाथ पसन्नमानसा सुदुल्लभो लद्धो मनुस्सलाभो ॥१९॥
 यं मग्गं मग्गाधिपती अदेसयि भ्रमस्सरो कञ्चनसन्निभत्तचो ।
 संघस्स दानानि ददाथ वित्ता महप्फला यत्थ भवन्ति दक्खिणा ॥२०॥
 ये पुग्गला अट्टसतं पसत्था चत्तारि ये तानि युगानि होन्ति ।
 ते दक्खिणेय्या सुगतस्स सावका एतेसु दिन्नानि महप्फलानि ॥२१॥
 चत्तारो च पटिपन्ना चत्तारो च फले ठिता ।
 एस संघो उजुभूतो पञ्ञासीलसमाहितो ॥२२॥
 यजमानानं मनुस्सानं पुञ्ञपेक्खान पाणिनं ।
 करोतं ओपधिकं पुञ्ञं संघे दिन्नं महप्फलं ॥२३॥
 एसो हि संघो विपुलो महग्गतो एसप्पमेय्यो उदधीव सागरो ।
 एतेहि सेट्ठा नरवीरसावका पभङ्गकरा धम्ममुदीरयन्ति ॥२४॥
 तेसं सुदिन्नं सुहुतं सुयिद्धं ये संघमुद्दिस्स ददन्ति दानं ।
 सा दक्खिणा संघगता पतिट्ठिता महप्फला लोकविदूहि वणिग्गता ॥२५॥
 एतादिसं पुञ्ञामनुस्सरन्ता ये वेद जाता विचरन्ति लोके ।
 विनेय्य मच्छेरमलं समूलं अनिन्दिता सग्गमुपेन्ति ठानन्ति ॥२६॥

विहारविमानं छट्ठं ॥६॥

भाणवारं दुतियं ॥२॥

४५—चतुरित्थिविमानं (४।७)

अभिवक्कन्तेन वण्णेन .. पे .. (× १-३) ..

वण्णोच ते सब्बदिसा पभासतीति ॥१-३॥

सा देवता अत्तमना .. पे (× ४) .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥

इन्दीवरानं हत्थकं अहमदासिं भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स ।

एसिकानं उण्णतस्मिं नगरे वरे पेण्णकते रम्मे ॥५॥

तेन मे तादिसो वण्णो .. पे (× ७, ८) ..

वण्णो च मे सब्ब दिसा पभासतीति ॥६, ७॥

अभिवक्कन्तेन वण्णेन .. पे .. वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ।

सा देवता अत्तमना .. पे .. यस्स कम्मसिदं फलं ॥८, ११॥

नीलुप्पलहत्थकं अहमदासिं भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स ।

एसिकानं उण्णतस्मिं नगरे वरे पेण्णकते रम्मे ॥१२॥

तेन मे तादिसो वण्णो .. पे ..

वण्णो च मे सब्ब दिसा पभासतीति ॥१३, १४॥

अभिवक्कन्तेन .. पे .. सा देवता अत्तमना .. पे ..

यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥१५, १८॥

ओदातमूलकं हरीतपत्तं उदकम्हिं सरे जातमहमदासिं ।

भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स एसिकानं उण्णस्मिं नगरे

वरे पेण्णकते रम्मे ॥१९॥

तेन मे तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥२०, २१॥

अभिवक्कन्तेन वण्णेन .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ।

सा देवता अत्तमना .. पे .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥२२, २५॥

अहं सुमना मनुस्स सुमनमकुलानि दन्तवण्णानि अहमदासिं ।

भिक्खुनो पिण्डाय चरन्तस्स एसिकानं उण्णतस्मिं नगरे

वरे पेण्णकते रम्मे ॥२६॥

तेन मे तादिसो वण्णो .. पे ..

वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥२७, २८॥

चतुरित्थिविमानं सत्तमं ॥७॥

४६—अम्बविमानं (४।८)

दिब्बन्ते अम्बवनं रम्मं पासादेत्थ महल्लको ।
 नानातुरियसंघट्ठो अच्छरागणघोसितो ॥१॥
 पदीपो चेत्थ जलति निच्चं सोवण्णयो महा ।
 दुस्सफलेहि ख्खेहि समन्ता परिवारितो ॥२॥
 केन ते अम्बवनं रम्मं पासादेत्थ महल्लको ।
 केन ते तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥३,४॥
 सा देवता अत्तमना .. पे .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
 विहारं संघस्स कारेसि अम्बेहि परिवारितं ॥६॥
 परियोसिते विहारे कारेन्ते निट्ठिते महे महे ।
 अम्बे अच्छादयित्वान कत्वा दुस्समये फले ॥७॥
 पदीपं तत्थ जालेत्वा भोजयित्वा गणुत्तमं ।
 निय्यादेसि तं संघस्स पसन्ना सकेहि पाणिहि ॥८॥
 तेन मे अम्बवनं रम्मं पासादेत्थ महल्लको ।
 नानातुरियसंघट्ठो अच्छरागणघोसितो ॥९॥
 पदीपो चेत्थ जलति निच्चं सोवण्णयो महा ।
 दुस्सफलेहि ख्खेहि समन्ता परिवारितो ॥१०॥
 तेन मे तादिसो वण्णो .. पे ..
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥११,१२॥
 अम्बविमानमट्ठमं ॥८॥

४७—पीतविमानं (४।९)

पीतावत्थे पीताधजे पीतालङ्कार भूसिते ।
 पीतचन्दनलित्तङ्गो पीतुप्पलमधारिनी ॥१॥
 पीता पासादसयने पीतासने पीत भोजने ।
 पीताछत्ते पीता रथे पतस्से पीत बीजने ॥२॥
 किं कम्मनमकरी भद्दे पुब्बे मानुसके भवे ।
 देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥

कोसातिकि नाम लतत्थि भन्ते तित्तिका अनभिज्झिता ।
 तस्सा चत्तारि पुप्फानि थूपं अभिहरि अहं ॥४॥
 सत्थु सरीरं उद्दिस्स विप्पसन्नेन चेतसा ।
 नास्स मग्गं अवेक्किस्सं तदङ्गमनसा सती ॥५॥
 ततो मं अवधि गावी थूपं अप्पत्तमानसं ।
 तञ्चाहं अभिसञ्चेय्यं भीयो नून इतो सिया ॥६॥
 तेन कम्मेन देविन्द मघवा देव कुञ्जर ।
 पहाय मानुसं देहं तव सहव्यतभागताति ॥७॥
 इदं सुत्वा तिदसाधिपति मघवा देवकुञ्जरो ।
 तावतिङ्गसे पसादेन्तो मातलिमेतद ब्रवि ॥८॥
 पस्स मातलि अच्छेरं चित्तं कम्मफलं इदं ।
 अप्पकम्पि कतं देय्यं पुञ्जं होति महप्फलं ॥९॥
 नत्थि चित्ते पसन्नमिह अप्पका नाम दक्खिणा ।
 तथागते वा सम्बद्धे अथवा तस्स सावके ॥१०॥
 एहि मातलि अम्हे पि भिय्यो भिय्यो महेमसे ।
 तथागतस्स धातुयो सुखो पुञ्जानमुच्चयो ॥११॥
 तिट्ठन्ते निब्बुते वापि समे चित्ते समं फलं ।
 चेतो पणिधिहेतुहि सत्ता गच्छन्ति सुगतिं ॥१२॥
 बहुन्नं वत अत्थाय उप्पज्जन्ति तथागता ।
 यत्थ कारं करित्वान सग्गं गच्छन्ति दायकाति ॥१३॥
 पीतविमानं नवमं ॥९॥

४८—उच्छुविमानं दसमं (४।१०)

ओभासयित्वा पठावि सदेवकं अतिरोचसि चन्दिमसुरिया विय ।
 सिरिया च वण्णेन यसेन तेजसा ब्रह्मा व देवे दिससे सहिन्दके ॥१॥
 पुच्छामि तं उप्पलमालधारिने आवेल्लिने कङ्कचनसन्निभत्तचे ।
 अलङ्कते उत्तमवत्थधारिने का त्वं सुभे देवते वन्दसे मम ॥२॥
 दानं सुचिण्णं अथ सीलसञ्जामो केनूपपन्ना सुगतिं यसस्सिनी ।
 देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥

इदन्ते भन्ते इध मेव गामं पिण्डाय अम्हाक धरं उपागमी ।
 ततो ते उच्छुस्स अदासिं खण्डिकं पसन्नचित्ता अतुलाय पीतिया ॥४॥
 सस्सु च पच्छा अनुयुञ्चते ममं कहन्नु उच्छु वधु ते अवाकरि ।
 न छड्डितं न पन खादितं मया सन्तस्स भिक्खुस्स सयं अदासहं ॥५॥
 तुय्हञ्चिदं इस्सरियमथो मम इतिस्स सस्सु परिभासते ममं ।
 लेड्डुं गहेत्वा पहरं अदासिने ततो चुता कालकतम्हि देवता ॥६॥
 तदेव कम्मं कुसलं कतं मया सुखञ्च कम्मं अनुभोमि अत्तना ।
 देवेहि सद्धिं परिचारि यामहं मोदामहं कामगुणेहि पञ्चहि ॥७॥
 तदेव कम्मं कुसलं कतं मया सुखञ्च कम्मं अनुभोमि अत्तना ।
 देविन्द गुत्ता तिदसेहि रक्खिता समप्पिता कामगुणेहि पञ्चहि ॥८॥
 एतादिसं पुञ्ञफलं अनप्पकं महाविपाका मम उच्छुदक्खिणा ।
 देवेहि सद्धिं परिचारि यामहं मोदामहं कामगुणेहि पञ्चहि ॥९॥
 एतादिसं पुञ्ञफलं अनप्पकं महाजुतिका मम उच्छुदक्खिणा ।
 देविन्दगुत्ता तिदसेहि रक्खिता सहस्सनेत्तो रिव नन्दने वने ॥१०॥
 तुवञ्च भन्ते अनुकम्पकं विदुं उपेच्च वन्दिं कुसलञ्च पुच्छिमं ।
 ततो ते उच्छुस्स अदासिं खण्डिकं पसन्नचित्ता अतुलाय पीतियाति ॥११॥

उच्छुविमानं वसमं ॥१०॥

४६—वन्दनविमानं (४।११)

अभिवक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 ओभासेन्ती दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥
 केन ते तादिसो वण्णो . . पे . . वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२, ३॥
 सा देवता अत्तमना . . पे . . यस्स कम्मसिदं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूता दिस्वज्जा समणे सीलवन्ते ।
 पादानि वन्दित्वा मनं पसादियं वित्ता चहं अञ्जलिकमकासिं ॥५॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . . पे . . वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥६॥
 वन्दनविमानं एकावसमं ॥११॥

५०—रज्जुमालाविमानं (४।१२)

अभिक्कन्तेन वण्णेन या त्वं तिट्ठसि देवते ।
 हत्थे पादे च विग्गय्ह नच्चसि सुप्पवादिते ॥१॥
 तस्सा ते नन्दमानाय अङ्गमङ्गोहि सब्बसो ।
 दिब्बा सहा निच्छरन्ति सवनिया मनोरमा ॥२॥
 तस्सा ते नच्चमानाय अङ्गमङ्गोहि सब्बसो ।
 दिब्बा गन्धा पवायन्ति सुचिगन्धा मनोरमा ॥३॥
 विवत्तमाना कायेन या वेणीसु पिळ्ळन्धना ।
 तेसं सुय्यति निग्घोसो तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥४॥
 वट्ठसका वातधुता वातेन सम्पकम्पिता ।
 तेसं सुय्यति निग्घोसो तुरिये पञ्चङ्गिके यथा ॥५॥
 सापिते सिरसि माला सुचिगन्धा मनोरमा ।
 वाति गन्धो दिसा सब्बा रुक्खो मञ्जुस्सको ॥६॥
 घायसे तं सुचिगन्धं रूपं पस्ससि अमानुसं ।
 देवते पुच्छिता चिक्ख किस्स कम्मस्सिदं फलं ॥७॥
 दासी अहं पुरे आसि गयायम्भाह्मणस्स हं ।
 अप्पपुञ्जा अलक्खिका रज्जुमाला तिमं विदू ॥८॥
 अक्कोसानं वधानञ्च तज्जनया च उक्कता ।
 कुतं गहेत्वा निक्खम्म अगच्छिं उदकहारिया ॥९॥
 विपथे कुतं निक्खिपित्वा वनसण्डं उपागमिं ।
 इधेवाहं मरिस्सामि कीवत्थो पि जीवितेन मे ॥१०॥
 दळ्ळपासं करित्वान आलम्बित्वान पादपे ।
 तसो दिसा विलोकेसिं को नु खोव नमस्सितो ॥११॥
 तत्थद्दसामि सम्बुद्धं सब्बलोकहितं मुणिं ।
 निसिन्नं रुक्खमूर्लीस्म शायन्तं अकुतोभयं ॥१२॥
 तास्सा मे आहु संवेगो अब्भुतो लोमहङ्गसनो ।
 को नु खो नमस्सितो मनुस्सो उदाहु देवता ॥१३॥
 पासादिकं पसादनियवना निब्बनमागतं ।
 दिस्वा मनो मे पसीदि नायं यादिसिकीदिसो ॥१४॥
 गुत्तिन्धियो ज्ञानरतो अबहिगतमानसो ।
 हितो सब्बस्स लोकस्स बुद्धो अयं भविस्सति ॥१५॥

भयभेरवो दुरासदो सिंहो व गुहनिस्सतो ।
 दुल्लभायं दस्सनाय पुप्फं उदुम्बरं यथा ॥१६॥
 सो मं मुद्दहि वाचाहि अलापित्वा तथागतो ।
 रज्जुमालेतिमं अवोच सरणं गच्छ तथागतं ॥१७॥
 ताहं गिरं सुणित्वान नेळं अत्यवति सुचिं ।
 सण्हं मुदुञ्च वग्गुञ्च सब्बसोकापनूदनं ॥१८॥
 कल्लचित्तञ्च मं ज्ञत्वा पसन्नं सुद्धमानसं ।
 हितो सब्बस्स लोकस्स अनुसासि तथागतो ॥१९॥
 इदं दुक्खन्ति मं अवोच अयं दुक्खस्स सम्भवो ।
 अयं दुक्खनिरोधो च अञ्जसो अमतोगधो ॥२०॥
 अनुकम्पकस्स कुसलस्स ओवादमिह अहं ठिता ।
 अज्झगा अमतं सन्तिं निब्बानं पदमच्चुतं ॥२१॥
 साहं अवट्ठिता पेमदास्सने अविकम्पिनो ।
 मुलजाताय सद्धाय धीता बुद्धस्स ओरसा ॥२२॥
 साहं रमामि कीळामि मोदामि अकुतोभया ।
 दिब्बमालं धारयामि पिवामि मधुमद्भुवं ॥२३॥
 सट्ठि तुरियसहस्सानि पतिबोधं करोन्ति मे ।
 आळम्बो गगरो भीमो साधुवादी च संमयो ॥२४॥
 पोक्खरो च सुफस्सो च वीणा मोक्खा च नारियो ।
 नन्दा चेव सुनन्दा च सोणदिन्ना सुविम्हिता ॥२५॥
 अलम्बुसा मिस्स केसी च पुण्डरीकाति धारुणी ।
 एनिपस्सा सुपस्सा च सुभद्दा मुदुकावदी ॥२६॥
 एताचञ्ज च सेव्यासे अच्छरानं पवोधिया ।
 ता मं कालेनुपागन्वा अभिभासन्ति देवता ॥२७॥
 हन्द नच्चाम गायाम हन्द तं रमयामसे ।
 नयिदं अकतपुञ्जानं कतं पुञ्जानमेविदं ॥२८॥
 असोकं नन्दनं रम्मं तिदसानं महावनं ।
 सुखं अकतपुञ्जानं इध नत्थि परत्थ च ॥२९॥
 सुखञ्च च कतपुञ्जानं इध चेव परत्थ च ।
 तेसं सहव्यकामानं कातब्बं कुसलं बहुं ॥३०॥
 कत पुञ्जाहि मोदन्ति सग्गे भोगस्स मङ्गिनो ।
 बहुन्नं वत अत्थाय उप्पज्जन्ति तथागता ॥३१॥

दक्खिणैय्या मनुस्सानं पुञ्जाक्खेतानमाकरा ।
यथाकारं करित्वान सग्गे मोदन्ति दायकाति ॥३२॥

रज्जुमालाविमानं द्वादसमं ॥१२॥

उद्दानं—

मज्झिम्मा पमस्सरा अलोमा कडिक्कदायिका ।
विहार चतुरियत्थम्मा पीता उच्छु वन्दन रज्जुमाला च वग्गे तेन पवुच्चर्त्ताति ॥
(मज्जेदठ) चतुत्थो वग्गे ॥४॥

५—महारथवग्गो

५१—मण्डूकदेवपुत्तविमानं (५।१)

को मे वंदति पादानि इद्धिया यससा जलं ।
अभिवक्न्तेन वण्णेन सब्बा ओभासयं दिसाति ॥१॥
मण्डूको अहं पुरे आसिमुदके वारिगोचरो ।
तव धम्मं सुणन्तस्स अवधि वच्छपालको ॥२॥
मुहुत्तं चित्तपसादस्स इद्धि पस्स यसञ्च मे ।
अनुभावञ्च मे पस्स वण्णं पस्स जुतिञ्च मे ॥३॥
ये च ते दीघमद्धानं धम्मं अस्सोसुं गोतम ।
पत्ता ते अचलट्ठानं यत्थ गन्वा न सोचरेति ॥४॥

मण्डूकदेवपुत्तविमानं पठमं ॥१॥

५२—रेवतिविमानं (५।२)

चिरप्पवासिम्पुरिसं दूरतो सोत्थिमागतं ।
आतिमित्ता सुहज्जा च अभिनन्दन्ति आगतं ॥१॥
तथेव कत्तपुञ्जाम्पि अस्मा लोका परं गतं ।
पुञ्जानि पटिग्गण्हन्ति पियं आतिं व आगतं ॥२॥
उट्ठेहि रेवते सुपापघम्मे अपारुतं द्वारमदानसीले ।
नस्साम तं यत्थ थुनन्ति दुग्गता समप्पिता नेरयिका दुक्खेनाति ॥३॥
इच्चेव वत्तवान यमस्स दूता ते द्वे यक्खा लोहितक्खा ब्रह्न्ता ।
पच्चेकबाहासु गहेत्वा रेवतिं पक्कामयिसु देवगणस्स सन्तिके ॥४॥
आदिच्चवण्णं रुचिरं पभस्सरं व्यम्हं सुभं कञ्चनजालछन्नं ।
कस्सेतं आकिण्णजनं विमानं सुरियस्स रंसी रिव जोतमानं ॥५॥
नारीगणा चन्दनसारलित्ता उभतो विमानं उपसोभयन्ति ।
तं दिस्सति सुरियसमानवण्णं को मोदति सग्गप्पत्तो विमानेति ॥६॥

बाराणसियं नन्दियो नामासि उपासको अमच्छरि दानपती वदञ्ज ।
 तस्सेतं आकिण्णजनं विमानं सुरियस्स रंसिरिव जोतमानं ॥७॥
 नारिगणा चन्दनसारलित्ता उभतो विमानं उपसोभयन्ति ।
 तं दिस्सति सुरियसमानवण्णं सो मोदति सग्गप्पत्तो विमाने ॥८॥
 नन्दि यस्साहं भरिया अगारिनी सब्बकुलस्स इस्सरा ।
 भत्तु विमाने रमिस्सामिदानिहं न पत्थये निरयदस्सनाय ॥९॥
 एसेव ते निरयो सुपापधम्मे पुञ्जं तथा अकतं जीवलोके ।
 नहि मच्छरियो रोसको पापधम्मो सग्गूपगानं लभति सहव्यतं ॥१०॥
 किं नु गूथञ्च मुत्तञ्च असुचि पटिदिस्सति ।
 दुग्गन्धं किं इदं मिळ्हं किं एतमुपवायति ॥११॥
 एस संसवको नाम गम्भीरो सतपोरिसो ।
 यत्थ वस्ससहस्सानि तुवम्पच्चसि रेवतेति ॥१२॥
 किन्नु कायेन वाचाय मनसा दुक्कतं कतं ।
 केन संसवको लद्धो गम्भीरो सतपोरिसो ॥१३॥
 समणे ब्राह्मणे चापि अञ्जो वापि वनिब्बके ।
 मुसावादेन वञ्चेसि तं पापं पकटं तथा ॥१४॥
 तेन संसवको लद्धो गम्भीरो सतपोरिसो ।
 तत्थ वस्ससहस्सानि तुवम्पच्चसि रेवते ॥१५॥
 हत्थेपि छिन्दन्ति अथोपि पादे कण्णे पि छिन्दन्ति अथो पि नासं ।
 अथो पि काकोलगणासमेच्च संगम्म खादन्ति विफन्दमानन्ति ॥१६॥
 साधु खो मं पटिनेथ काहामि कुसलं बह्वं ।
 दानेन समचरियाय संयमेन दमेन च ।
 यं कत्वा सुखिता होन्ति न च पच्छानुत्तप्परेति ॥१७॥
 पुरे तुवं पमज्जित्वा इदानि परिदेवसि ।
 सयं कतानं कम्मानं विपाकं अनुभोस्ससि ॥१८॥
 को देवलोक्तो मनुस्सलोकं गन्त्वान पुट्ठो मे एवं वदेय्य ।
 निक्खित्त दण्डेसु ददाथ दानं अच्छादनं सयनमथन्न पानं ॥१९॥
 नहि मच्छरियो रोसको पापधम्मो सग्गपगानं लभति सहव्यतं ॥२०॥
 साहं नून इतो गत्वा योनिं लद्धानुमानुसिं ।
 वदञ्जु सीलसम्पन्ना काहामि कुसलं बह्वं ।
 दानेन समचरियाय संयमेन दमेन च ॥२१॥
 आरामानि च रोपिस्सं दुग्गे संकमनानि च ।
 पापञ्च उदपानञ्च विप्पसन्नेन चेतसा ॥२२॥

चातुर्दसि पञ्चदसि या च पक्खस्स अट्ठमी ।
 पाटिहारियपक्खञ्च अट्ठङ्गसुसमागतं ॥२३॥
 उपोसथं उपवसिस्सं सदा सीलेन संवृता ।
 न च दाने पमज्जिस्सं सामं दिट्ठमिदं मयाति ॥२४॥
 इच्छेवं विप्पलपन्तिं फन्दमानं ततो ततो ।
 खिपिं सु निरये घोरे उद्धपादमवंसिरं ॥२५॥
 अहं पुरे मच्छरिनी अहोसि परिभासिका समणब्राह्मणानं ।
 वितथेन च सामिकं वञ्चयित्वा पञ्चामहं निरये घोररूपेति ॥२६॥
 रेवतिविमानं बुतियं ॥२॥

५३—छत्तमाणवकविमानं (५।३)

यो वदतं पवरो मनुजेषु सक्कमुनी भगवः कतकिच्चो ।
 पारगतो बलविरियसमङ्गो तं सुगतं सरणत्थमुपेहि ॥१॥
 रागविरागभनेजमसोकं धम्मममसंखतमप्पटिकूलं ।
 मधुरमिमं पगुणं सुविभत्तं धम्ममिमं सरणत्थमुपेहि ॥२॥
 यत्था च दिन्न महप्फलमाहु चतुसु सुचीसु पुरिसयुगेसु ।
 अट्ठ च पुग्गल धम्मदसा ते संघमिमं सरणत्थमुपेहि ॥३॥
 न तथा तपति नभस्मिं सुरियो चन्दो न भासति न फुस्सो ।
 यथा तुलमिदं महप्पभासं कोनु त्वं तिदिवामहिमुपागमि ॥४॥
 छिन्दति च रंसि पभंकरस्स साधिकवीसति योजनानि आभा ।
 रत्तिम्पिचे यथा दिवं करोति परिसुद्धं विमलं सुभं विमानं ॥५॥
 बहुपदुमविचित्रपुण्डरीकं वोकिण्णं कुसुमेहि नेकविचित्तं ।
 अरजविरजहेमजालच्छन्नं आकासे तपति यथा पि सुरियो ॥६॥
 रत्तम्बरपीतवाससाहि अगलूपियङ्गुकचन्दनुस्सदाहि ।
 कञ्चनतनुसन्निभत्तचाहि पुरिपूरं गगनं व तारकाहि ॥७॥
 नरनारियो बहुकेत्थ नेकवण्णा कुसुमविभूसिता भरनेत्तसुभना ।
 अनिलपमुञ्चिता पवन्ति सुरभि तपनीयचित्तत्ता सुवण्णञ्जना ॥८॥
 किस्स कम्मस्स अयं विपाको केनासि कम्मफलेनिधूपपन्नो ।
 यथा च ते अधिगतमिदं विमानं तदानुरूपं अवहसि इद्धघ पुट्ठोति ॥९॥
 यं इध पथे समेच्च माणवेन सत्थनूसासि अनुकम्पमानो ।
 तव रतनवरस्स धम्मं सुत्वा करिस्सामीति च इति ब्रवित्थ छत्तो ॥१०॥

जिनपवरं उपेमि सरणं धम्मञ्चापि तथेव भिक्षुसंघं ।
 नो ति पठमं अवोचाहं भन्ते पच्छा ते वचनं तथेव कांसि ॥११॥
 भाय पाणवधं विविधमाचरस्सु (असुचि न हि पाणेषु) ।
 असञ्जातं अवण्णयिमु सप्पञ्जा ।
 नोति पठमं अवोचाहं भन्ते पच्छा ते वचनं तथेव कांसि ॥१२॥
 मा च परजनस्स रक्खितमिह आदातब्बं असञ्जित्थो अदिशं ।
 नोति पठमं अवोचाहं भन्ते पच्छा ते वचनं तथेव कांसि ॥१३॥
 मा च परजनस्स रक्खितायो परभरियायो अगमा अनरियमेतं ।
 नोति पठमं अवोचाहं भन्ते पच्छा ते वचनं तथेव कांसि ॥१४॥
 मा च वितथं अञ्जाथा अभणि न हि मुसावादं अवण्णयिमु सप्पञ्जा ।
 नो ति पथमं अवोचाहं भन्ते पच्छा ते वचनं तथेवकांसि ॥१५॥
 येन च पुरिसस्स अपेति सञ्जा तं मज्जं परिवज्जयस्सु सब्बं ।
 नो ति पठमं अवोचाहं भन्ते पच्छा ते वचनं तथेवकांसि ॥१६॥
 स्वाहं इध पञ्चसिक्खा करित्वा पटिपज्जित्वा तथागतस्स धम्मे ।
 पटिपज्जित्वा तथागतस्स धम्मे द्वे पथमगमांसि चोरमज्जे ।
 ते मं तत्था वदिसु भो गहेतु ॥१७॥
 एत्तकमिदं अनुस्सरामि कुसलं ततो परं न मे विज्जति अञ्जं ।
 तेन सुचरितेन कम्मुनाहं उपपन्नो तिदिवेसु कामकामी ॥१८॥
 पस्स खणमुहत्तसञ्जमस्स अनुधम्मपटिपत्तिया विपाकं ।
 जलमिव यससा पेक्खमाना बहूकामा पि हयन्ति हीनधम्मा ॥१९॥
 पस्स कतिपाय देसनाय सुगतिञ्चमिह गतो सुखञ्च पत्तो ।
 ये चेते सततञ्च सुणन्ति धम्मं मञ्जे ते अमतं फुसन्ति खेमं ॥२०॥
 अप्पकम्पि कतं महाविपाकं विपुलं होति तथागतस्स धम्मे ।
 पस्स कतपुञ्जताय छत्तो ओभासति पथविं यथापि सुरियो ॥२१॥
 किमिदं कुसलं किमाचरेम इच्चेकेहि समेच्च मन्तयन्ति ।
 ते मयं पुनदेव लद्धा मानुस्सत्तं पटिपन्ना विचारेमु सीलवन्तो ॥२२॥
 बहुकारोम नुकम्पको च मे सत्था इति मे सति अगमा दिवादिवस्स ।
 स्वाहं उपगतोमिह सच्चनामं अनुकम्पस्सु पुन पि सुणोमि धम्मं ॥२३॥
 येध पजहन्ति कामरागं भवरागानुसञ्च पहाय मोहं ।
 न च ते मुपेन्ति गन्धसेय्यं परिनिब्बानगता हि सीतिभूताति ॥२५॥
 छत्तमाणवकविमानं ततियं ॥३॥

५४—कक्कटारसविमानं (५।४)

उच्चमिदं मणिथूणं विमानं समन्ततो द्वादसयोजनानि ।
 कूटागारा सत्तसता उळारा वेळुरियत्थम्बा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छसी पिवसि खादसी च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गु ।
 दिब्बा रसा कामगुणेत्थ पञ्च नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देव महानुभाव मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो मोगल्लानेन पुच्छितो ।
 पञ्हं पुट्ठो वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 सतिसमुप्पादकरो द्वारे कक्कटको ठितो ।
 निट्ठितो जातरूपस्स सोभति दसपादको ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥

कक्कटारसदायकविमानं चतुत्थं ॥४॥

५५—द्वारपालकविमानं (५।५)

उच्चमिदं मणि थूणं विमानं समन्ततो द्वादस योजनानि ।
 कूटागारा सत्त सता उळारा वेळुरियत्थम्बा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छसी पिवसि खादसी च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गु ।
 दिब्बा रसा कामगुणेत्थ पञ्च नारियो च नच्चन्ति सुवण्ण छन्ना ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देव महानुभाव मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो मोगल्लानेन पुच्छितो ।
 पञ्हं पुट्ठो वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 दिब्बं मम वस्ससहस्समायु वाचाभि गीतं मनसा पवत्तितं ।
 एत्तावता ठस्सति पुज्जकम्मो दिब्बेहि कामेहि च समङ्गिभूतो ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥७॥

द्वारपालकविमानं पञ्चमं ॥५॥

५६—करणीयविमानं (५।६)

उच्चमिदं मणि थणं विमानं समन्ततो द्वादस योजनानि ।
 कूटागारा सत्त सता उळारा वेळरियत्थम्बा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छस्सी पिवसि खादसी च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गु ।
 दिब्बा रसा काम गुणेत्य पञ्च नारियो च नच्चन्ति सुवण्ण छन्ना ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देव महानुभाव मनुस्सभूतो किमकासि पुज्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
 पञ्हुं पुट्ठो वियाकसि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 करणीयानि पुज्जानि पण्डितेन विजानता ।
 समग्गतेसु बुद्धेसु यत्थ दिन्नं महप्फलं ।
 अत्थाय वत मे बुद्धो अरज्जा गाममागतो ।
 तत्थ चित्तं पसरेत्वा तावतिद्धसुपगो अहां ।
 तेन ते तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥६॥

करणीयविमानं छट्ठं ॥६॥

५७—करणीयविमानं (५।७)

उच्चमिदं मणि थूणं विमानं समन्ततो द्वादस योजनानि ।
 कूटागारा सत्त सता उळारा वेळरियत्थम्बा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छस्सी पिवसि खादसी च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गु ।
 दिब्बा रसा काम गुणेत्य पञ्च नारियो च नच्चन्ति सुवण्ण छन्ना ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देव महानुभाव मनुस्सभूतो किम कासि पुज्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
 पञ्हुं पुट्ठो वियाकसि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥

करणीयानि पुञ्जानि पण्डितेन विजानता ।
 समगतेषु भिक्षुषु यत्थ दिन्नं महप्फलं ।
 अत्थाय वत मे भिक्षू अरञ्जा गाममागता ।
 तत्थ चित्तं पसादेत्वा तावतिङ्गसूपगो अहं ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . . पे . . वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥७॥

दुतियकरणीयविमानं सत्तमं ॥७॥

५८—सूचिविमानं (५८)

उच्चमिदं मणि थूणं विमानं समन्ततो द्वादस योजनानि ।
 कूटागारा सत्त सता उळारा वेळुरियत्थम्बा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छस्सी पिवसि खादसी च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गु ।
 दिब्बा रसा काम गुणेत्थ पञ्च नारियो च नच्चन्ति सुवण्ण छन्ना ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्जति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देव महानुभाव मनुस्सभूतो किम कासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
 पञ्हं पुत्थो वियाकसि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 यं ददाति न तं होति यञ्चेव दज्जा तञ्चेव सेय्यो ।
 सुचिदिन्ना सूचिमेव सेय्यो ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . . पे . .
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥७॥

सूचिविमानं अट्ठमं ॥८॥

५९—सूचिविमानं (५९)

उच्चमिदं मणि थूणं विमानं समन्ततो द्वादस योजनानि ।
 कूटागारा सत्त सता उळारा वेळुरियत्थम्बा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छस्सी पिवसि खादसी च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गु ।
 दिब्बा रसा कामगुणेत्थ पञ्च नारियो च नच्चन्ति सुवण्णा छन्ना ॥२॥

केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्जति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देव महानुभाव मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्ब दिसा पभासतीति ॥४॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
 पञ्ञं पुत्थो वियाकसि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 अहं मनु सेसु मनुस्सभूतो पुरिमाय जातिया मनुस्सलोके ।
 अइसं विरजं भिक्खुं विप्पसन्नमनाविलं ।
 तस्स अदासहं सूचिं पसन्नो सकेहि पाणिहि ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . पे . वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥७॥
 दुतियमुच्चि विमानं नवमं ॥९॥

६०—नागविमानं (५।१०)

सुसुक्कखन्धं अभिरुह् नागं अकाचिनं दन्तिबलिं महाजवं ।
 आरुह् गजं पवरं सुकप्पितं इधागमा वेहासयमन्तलिकखे ॥१॥
 नागस्स दत्तेसु दुवेसु निम्मिता अच्छोदका पडुमिनियो सुफुल्ला ।
 पडुमेसु च तुरियगणा पवज्जरे इमा च नच्चन्ति मनोहरायो ॥२॥
 देविद्धिपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥३॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो . पे . यस्सकम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अट्ठैव मुत्तपुप्फानि कस्सपस्स महेसिनो ।
 थूपस्मिं अभिरोपेसि पसन्नो सकेहि पाणिहि ॥५॥
 तेन मे तादिसो वण्णो . पे . वण्णो च मे सब्ब दिसा पभासतीति ॥६॥
 नागविमानं दसमं ॥१०॥

६१—नागविमानं (५।११)

महन्तं नागं अभिरुह् सब्बसेतं गजुत्तमं ।
 वना वनं अनुपरियासि नारीगणपुरक्खतो ।
 ओभासेन्तो दिसा सब्बा ओसधी विय तारका ॥१॥

केन ते तादिसो वण्णो. . पे . . वण्णो च ते सब्ब दिसा पभासतीति ॥२,३॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो. . पे . . यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहं मनस्सेसु मनुस्सभूतो उपासको चक्खुमतो अहोसि ।
 पाणातिपाता विरतो अहोसि लोके अदिन्नं परिवज्जयिस्सं ॥५॥
 अमज्जपो नो च मुसा अभाणिं सकेन दारेन च तुट्ठो अहोसि ।
 अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो सक्कञ्चं दानं विपुलं अदासि ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो. . पे . . वण्णो च मे सब्ब दिसा पभासतीति ॥७॥

दुतियनागविमानं एकादसमं ॥११॥

६२—नागविमानं (५।१२)

कोनु दिब्बेन यानेन सब्बसेतेन हत्थिना ।
 तुरियताळितनिग्घोसो अन्तलिक्खे महिय्यति ॥१॥
 देवता नुसि गन्धब्बो आदु सक्को पुरिन्ददो ।
 अजानन्ता तं पुच्छाम कथं जानेमु तं मयन्ति ॥२॥
 नम्मिह देवो न गन्धब्बो नापि सक्को पुरिन्ददो ।
 सुद्धम्मा नाम ये देवा तेसं अज्जातरो अहन्ति ॥३॥
 पुच्छाम देव सुद्धम्म पुथुं कत्वान अज्जलि ।
 किं कत्वा मानुसे कम्मं सुद्धम्मं उपपज्जसीति ॥४॥
 उच्छागारं तिणागारं वत्थागारञ्च यो ददे ।
 तिण्णमज्जातरं दत्वा सुद्धम्मं उपपज्जतीति ॥५॥

तित्थियानागविमानं द्वादसमं ॥१२॥

६३—चूलविमानं (५।१३)

वद्धधम्मनिसारस्स धनुं ओलुब्भ तिट्ठसि ।
 खत्तियो नु सि राजज्जो आदु लद्धो वनाचरोति ॥१॥
 अस्सकाधिपतिस्साहं भन्ते पुत्तो वनेचरो ।
 नामं मे भिक्खु ते ब्रूमि सुजातो इति मं विदू ॥२॥
 मिगे गवेसमानो हं ओनाहन्तो ब्रहा वनं ।
 मिगं गंत्वेव नादक्खिं तञ्चदिस्वा अहं ठितो ॥३॥

स्वागतन्ते महापुञ्जा अथो ते अदुरागतं ।
 एतो उदकमादाय पादे पक्खालयस्सु ते ॥४॥
 इदं पि पानियं सीतं आभतं गिरिगन्धरा ।
 राजपुत्त ततो पित्वा सन्थर्तास्मि उपाविसाति ॥५॥
 कल्याणि वत ते वाचा सवनीया महामुनि ।
 नेळा अत्थवती वग्गू मन्ता अत्थञ्च भाससि ॥६॥
 का ते रति वने विहरतो इसिनिसभ वदेहि पुट्ठो ।
 तव वचनपथं निसामयित्वा अत्थधम्मपदं समाचरेमसेति ॥७॥
 अहिंसा सब्ब पाणिनं कुमारम्हाकं रुच्चति ।
 थ्येया च अतिचारा च मज्जपाना च आरति ॥८॥
 अरति समचरिया च बाहुसच्चं कतञ्जुता ।
 दिट्ठेव धम्मे पासंसा धम्मा एते पसंसियाति ॥९॥
 सन्तिके मरणं तुय्हं ओरम्मासेहि पञ्चहि ।
 राजपुत्त विजानाहि अत्तानं परिमोचयाति ॥१०॥
 कतमं स्वाहं जनपदं गत्वा किं कम्मं किञ्चि पोरिसं ।
 काय वा पन विज्जाय भवेय्यं अजरामरोति ॥११॥
 न विज्जतेहि सो देसो कम्मं विज्जा च पोरिसं ।
 यत्थ गत्वा भवे मच्चो राजपुत्तजरामरो ॥१२॥
 महद्धना महाभोगा रट्ठ वन्तो पि खत्तिया ।
 पहूतधनधञ्जासे न ते पि अजरामरा ॥१३॥
 यदि ते सुता अन्धकवेण्हपुत्ता सूरा वीरा विक्कन्तप्पहारिनो ।
 ते पि आयुक्खयं पत्ता विद्धस्ता सस्सतीसमा ॥१४॥
 खत्तिया ब्राह्मणा वेस्सा सुद्धा चण्डाल-पुक्कुसा ।
 एते चञ्जे च जातिया ते पि न जरामरा ॥१५॥
 ये मन्तं परिवत्तेन्ति छळङ्गं ब्रह्मचिन्तितं ।
 एते चञ्जे च विज्जा च ते पि न अजरामरा ॥१६॥
 इसयो चापि ये सन्ता सञ्जतत्तातपस्सिनो ।
 सरीरं ते पि कालेन विजहन्ति तपस्सिनो ॥१७॥
 भावितत्ता पि अरहन्तो कतकिच्चा अनासवा ।
 निक्खिपन्ति इमं देहं पुञ्जापापपरिक्खया ॥१८॥
 सुभासिता अत्थवती गाथायो ते महामुनि ।
 निज्झत्तोमिह सुभट्ठेन त्वं च मे सरणं भवाति ॥१९॥

मा मं त्वं सरणं गच्छ तमेव सरणं वज ।
 सक्यपुत्तं महावीरं यमहं सरणं गतोति ॥२०॥
 कतरस्मिं सो जनपदे सत्था तुम्हाक मारिस ।
 अहम्पि दट्ठुं गच्छिस्सं जिनं अप्पट्ठिपुग्गलन्ति ॥२१॥
 पुरत्थिमस्मिं जनपदे ओक्काककुलसम्भवो ।
 सत्था पि पुरिसा जञ्जो सो च खो परिनिब्बुतोति ॥२२॥
 स चे हि बुद्धो तिट्ठेय्य सत्था तुम्हाक मारिस ।
 योजनानि सहस्सानि गच्छेय्यं पयिरूपासितुं ॥२३॥
 यतो च खो परिनिब्बुतो सत्था तुम्हाक मारिस ।
 परिनिब्बुतं महावीरं गच्छामि सरणं अहं ॥२४॥
 उपेमि सरणं बुद्धं धम्मं चापि अनुत्तरं ।
 संघञ्च नरदेवस्स गच्छामि सरणं अहं ॥२५॥
 पाणातिपाता विरमामि खिप्पं लोके अदिन्नं परिवज्जयामि ।
 अमज्जपो नो च मुसा भणामि सकेन दारेन च होमि तुट्ठोति ॥२६॥
 सहस्सरङ्गीव यथा महप्पभो दिसं यथा भाति नभे अनुक्कमं ।
 तथप्पकारो तवयं महारथो समन्ततो योजनसतमायतो ॥२७॥
 सुवण्णपट्ठेहि समन्तमोनटो उरस्स मुत्ताहि मणीहि चित्तितो ।
 लेखा सुवण्णस्स च रूपियस्स च सोभन्ति वेळुरियमया सुनिम्मिता ॥२८॥
 सीसञ्चिदं वेळुरियस्स निम्मितं युगञ्चिदं लोहितकायचित्तितं ।
 युत्ता सुवण्णस्स च रूपियस्स च सोभन्ति अस्सा पि च मे मनोजवा ॥२९॥
 सो तिट्ठसि हेमरथे अधिट्ठितो देवानं इन्दो व सहस्सवाहनो
 पुच्छामि ताहं यसवन्तकोविदं कथं तया लद्धो अयं उळारो ति ॥३०॥
 सुजातो नामहं भन्ते राजपुत्तो पुरे अहुं ।
 तञ्च मं अनुकम्पाय सञ्जामस्मि निवेसयि ॥३१॥
 खीणायुकञ्च मं ज्ञात्वा सरीरं पादासि सत्थुनो ।
 इमं सुजात पुजेहि तं ते अत्थय हेहिति ॥३२॥
 ताहं गन्धेहि मालेहि पूजयित्वा समुय्युतो ।
 पहाय मानुसं देहं उप्पपन्नोमिह नन्दने ॥३३॥
 नन्दने पवने रम्मे नानादिजगनायुते ।
 रमामि नच्चगीतेहि अच्छराहि पुरक्खतोति ॥३४॥
 चूलरथविमानं तेरसमं ॥३५॥

चूलरथविमानं तेरसमं ॥३५॥

६४—महारथविमानं (५१४)

सहस्सयुत्तं ह्यवाहनं सुभं अरुहिमं सन्दननेकचित्तं ।
 उय्यानभूमिं अभितो अनुक्कमं पुरिन्ददो भूतपती व वासवो ॥१॥
 सोवण्णमया ते रथकुब्बरा उभो फलेहि अंसेहि अतीव संगता ।
 सुजातगुम्बा नरवीरनिट्ठिता विरोचति पण्णरसे व चन्दो ॥२॥
 सुवण्णजालाविततो रथो अयं बहूहि नाता रतनेहि चित्तिता ।
 सुनन्दिघोसो च सुभस्सरो च विरोचति चामरहत्थ बाहुहि ॥३॥
 इमा च नाभ्यो मनसाभिनिम्मिता रथस्स पादन्तरमज्झभूसिता ।
 इमा च नाभ्यो सतराजि चित्तिता सतेरिता विज्जूरिवप्पभासरे ॥४॥
 अनेकचित्ता विततो रथो अयं पुथू च नेमी च सहस्सरङ्गसियो ।
 तेसं सरो सुय्यति वग्गुरूपो पञ्चङ्गिकं तुरियमिवप्पवादितं ॥५॥
 सिरिस्मिं चित्तं मणिसन्दकप्पितं सदा विसुद्धं रचिरं पभस्सरं ।
 सुवण्णराजीहि अतीव संगतं वेळुरियराजीहि अतीव सोभति ॥६॥
 इमे च बली मणिसन्दकप्पिता आरोहकम्बू सुजवा ब्रह्मपमा ।
 ब्रह्मा महन्ता बलिनो महाजवा मनो तव ज्जाय तथेव सिंसरे ॥७॥
 इमे च सब्बे सहिता चतुक्कमा मनो तव ज्जाय तथेव सिंसरे ।
 समं वहन्ति मुदुका अनुद्धता आभोदमाना तुरगानमुत्तमा ॥८॥
 धुनन्ति वत्तन्ति पवत्तन्ति अम्बरे अब्भुद्धनन्ता सुकते पिलन्धने ।
 तेसं सरो सुय्यति वग्गुरूपे पञ्चङ्गिकं तुरियमिव प्पवादितं ॥९॥
 रथस्स घोसो अपिलन्धनानि खुरस्स नादी अभिसंसनाय च ।
 घोसो सुवग्गू समितस्स सुय्यति गन्धब्बतुरियानि विचित्र सवनं ॥१०॥
 रथे ठिता ता मितमन्दलोचना आळारपम्हा हसिता पियंवदा ।
 वेळुरियजाला विनता तनुच्छवा सदेव गन्धब्बसुरग्गपूजिता ॥११॥
 रत्ता रत्तम्बरपीतवाससा विसालनेत्ता अभिरत्तलोचना ।
 कुलेसु जाता सुतनू सुविम्हिता रथे ठिता पञ्जालिका उपट्ठिता ॥१२॥
 काकम्बुका युरधरा सुववाससा सुमज्झिमा ऊरुथनोपपन्ना
 वट्ठङ्गुलियो सुखमुखा सुदस्सना रथे ठिता पञ्जालिका उपट्ठिता ॥१३॥
 अज्जासु वेणीसु सुमिस्सकेसियो समं विभत्ताहि पभस्सराहि च ।
 अनुपब्बता ता तव मानसे रता रथे ठिता पञ्जालिका उपट्ठिता ॥१४॥
 आवेणिनियो पट्टमुप्पलच्छदा अलङ्कता चन्दनसारवोसिता ।
 अनुपब्बता ता तव मानसे रता रथे ठिता पञ्जालिका उपट्ठिता ॥१५॥

ता मालिनियो पदुमुपलच्छदा अलङ्कता चन्दनसारवोसिता ।
 अनुपब्बता ता तव मानसे रता रथे ठिता पञ्जलिका उपट्ठिता ॥१६॥
 कण्ठेसु तव यानि पिलन्धनानि च हत्थेसु पादेसु तथेव सीसे ।
 ओभासयन्ति दस सब्बतो दिसा अब्भुद्दयं सारन्दिको व भानुमा ॥१७॥
 वातस्स वेगेन च सम्पकम्पिता भुजेसु माला अपिलन्धनानि च ।
 मुञ्चन्ति घोसं रुचिरं सुचिं सुभं सब्बहि विञ्ज्जुहि सुसत्तरूपं ॥१८॥
 उय्यानभूम्यां च दुहत्थतो ठिता रथा च नागा तुरियानि वासरो ।
 तमेव देविन्द पमोदयन्ति वीणा यथा पोक्खरपत्तबाहुहि ॥१९॥
 इमासु वीणासु बहूसु वग्गुसु मनुञ्जरूपासु हृदयेरितम्पितं ।
 पब्रज्जमानासु अतीव अच्छरा भमन्ति कञ्जा पदुमेसु सिक्खिता ॥२०॥
 यथा च गीतानि च वादितानि च नच्चानि चिमानि समेन्ति एकतो ।
 अथेत्थ नच्चन्ति अथेत्थ अच्छरा ओभासयन्ति उभतो व रत्तिया ॥२१॥
 सो मोदसि तुरियगणप्पबोधनो महीयमानो वजिरावुधो रिद ।
 इमासु वीणासु बहूसु वग्गुसु मनुञ्जरूपासु हृदयेरितम्पितं ॥२२॥
 किं त्वं पुरे कम्ममकासि अत्तना मनुस्सभूतो पुरिमाय जातिया ।
 उपोसथं किं वा तुवं उपाविसि किं धम्मचरियं वतमाधिरोचसि ॥२३॥
 नयिदं अप्पस्स कतस्स कम्मुनो पुब्बे सुचिणस्स उपोसथस्स वा ।
 इद्धानुभावो विपुलो अयं तव यं देवसंघं अधिरोचसे भुसं ॥२४॥
 दानस्स ते इदं फलं अथो सीलस्स वा पन ।
 अथो अञ्जलिकम्मस्स तम्मे अक्खाहि पुच्छितो ॥२५॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो मोग्गलानेन पुच्छितो ।
 पञ्हं पुट्ठो वियाकासि यस्स कम्मसिस्सदं फलं ॥२६॥
 जित्तिन्द्रियं बुद्धं अनोमनिक्कमं नरुत्तमं कस्सपं अग्गपुग्गलं ।
 अपापुरन्तं अमतस्स द्वारं देवातिदेवं सतपुञ्जलक्खनं ॥२७॥
 तं अद्दसं कुञ्जरं ओघतिण्णं सुवण्णसिन्निन्दबिम्बसादिसं ।
 दिस्वान तं खिप्पमहं सुचिमनो तमेव दिस्वान सुभासितद्धजं ॥२८॥
 तमन्नपानं अथवापि चीवरं सुचिं पणीतं रससा उपेतं ।
 पुप्फाभिकिण्णम्हि सके निवासने पत्तिट्ठपेसिं स असंगमानसो ॥२९॥
 तमन्नपानेन च चीवरेन च खज्जेन भोज्जेन च सायनेन च ।
 सत्तप्पयित्वा दिपदानमुत्तमं सो सग्गसो देवपुरे रमामहं ॥३०॥
 एतेनुपायेन इमं निरग्गलं यञ्जं यजित्वा तिविधं विसुद्धं ।
 पाहायहं मानुस्सकं समुस्सयं इन्दसमो देव पुरे रमामहं ॥३१॥

आयुञ्च वण्णञ्च सुखं बलञ्च पणीतं रूपं अभिखड्गखता मुनि ।
 अन्नञ्च पानञ्च बहुं सुसंखतं पतिट्ठापेतब्बमगंगमानसो ॥३२॥
 इमस्मि लोके परस्मि वा पन बुद्धेन सेट्ठो च समो न विज्जति ।
 आहुनेय्यानं परमाहुतिं गतो पुञ्जत्थिकान विपुलप्फले सिनान्ति ॥३३॥
 महारथविमानं चुद्धसमं ॥४॥

उद्दानं—

मण्डूको रेवति छत्तो कक्कटो द्वारपालको ।
 द्वे करनीया द्वे सूची तयो नागा च द्वे रथा ।
 पुरिसानं पञ्चसो वग्गो ति पवुच्चतीति ॥

भाणवारं ततियं ।

६—पायासिवग्गो

६५—अगारियविमानं (६।१)

यथा वनं चित्तलतं पभासति उय्यानसेट्ठं तिदसानं उत्तमं ।
तथूपमं तुय्हमिदं विमानं ओभासयं तिट्ठति अन्तलिकखे ॥१॥
देविद्धिपत्तो सि महानुभावो मनुस्स भूतो किमकासि पुञ्ञं ।
केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२॥
सो देवपुत्तो अत्तमनो मोग्गल्लानेन पुञ्छितो ।
पञ्हं पुट्ठो वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
अहञ्च भरिया च मनुस्सलोके ओपनभूता घरमावसिम्हा ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता सक्कञ्च दानं विपुलं अदम्ह ॥४॥
तेन मे तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥

अगारियविमानं पठमं ॥१॥

६६—अगारियविमानं (६।२)

यथा वनं चित्तलतं पभासति उय्यानसेट्ठं तिदसानं उत्तमं ।
तथूपमं तुय्हमिदं विमानं ओभासयं तिट्ठति अन्तलिकखे ॥१॥
देविद्धिपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्ञं ।
केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२॥
सो देवपुत्तो अत्तमना .. पे .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
अहञ्च भरिया च मनुस्सलोके ओपानभूता घरमावसिम्ह ।
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता सक्कञ्च दानं विपुलं अदम्ह ॥४॥
तेन मे तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥

अगारियविमानं दुतियं ॥२॥

६७—फलदायकविमानं (६।३)

उच्चमिदं मणिथूण विमानं समन्ततो सोळसयोजनानि ।
 कूटागारा सत्तसता उळारा वेळुरियत्थम्भा रुचि कत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छसि पिवसि खादसी च दिब्ब च वीणा पवदन्ति वग्गू ।
 अट्टट्टुका सिक्खिता साधुरूपा दिब्बा च कञ्जा तिदसा वरा उळारा ।
 नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥२॥
 देविद्धिपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥३॥
 सो देवपुत्तो अन्नमनो भोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
 पहं पुट्ठो वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 फलदायी फलं विपुलं लभति ददमुजुगतेसु पसन्नमानसो ।
 सो हि मोदति सग्गप्पत्तो तिदिवे अनुभोति च पुञ्जाफलं विपुलं ।
 तथेवहं महामुनिं अदासिं चतुरो फले ॥५॥
 तस्मा हि फलं अलमेव दातुं निच्चं मनुस्सेन सुखत्थिकेन ।
 दिब्बानि वा पत्थयता सुखानि मनुस्ससोभाग्य तमिच्छता वा ति ।
 तेन मे तादिसो वण्णो..पे..वण्णो च मे सब्ब दिसा पभासतीति ॥६॥

फलदायकविमानं ततियं ॥३॥

६८—उपस्सयदायकविमानं (६।४)

चन्दो यथा विगतवलाहकै नभे ओभासयं गच्छति अन्तलिक्खे ।
 तथूपमं तुहमिदं विमानं ओभासयं तिट्ठति अन्तलिक्खे ॥१॥
 देविद्धिपत्तो सि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासिपुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२॥
 सो देवपुत्तो अन्नमनो..पे..यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
 अहञ्च भरिया च मनुस्सलोके उपस्सयं अरहतो अदम्ह ॥४॥
 अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्ता सक्कच्च दानं विपुलं अदम्ह ॥५॥
 तेन मे तादिसो वण्णो..पे..वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥६॥

उपस्सयदायकविमानं चतुत्थं ॥४॥

६६—उपस्सयदायकविमानं (६।५)

सुरियो यथा विगतवलाहके नभे .. पे ..
 (यथा हेट्ठा विमानं तथा वित्थारेतब्बं) .. १-५
 वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥

बुत्तियउपस्सयदायकविमानं पञ्चमं ॥५॥

७०—भिक्षादायकविमानं (६।६)

उच्चमिदं मणियूणं विमानं समन्ततो द्वादसयोजनानि ।
 कूटागारा सत्तरसा उळारा वेळुरियत्तम्भा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 देविद्धिपत्तो सि महानुभावो .. पे .. वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो .. पे .. यस्स कम्मसिदं फलं ॥३॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो दिस्वान भिक्खुं तसितं किलन्तं ।
 एकाहं भिक्खं पटिपादयिस्सं समङ्गिभत्तेन तदा अदासि ॥४॥
 तेन मे तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥

भिक्षादायकविमानं छट्ठं ॥६॥

७१—यवपालकविमानं (६।७)

उच्चमिदं मणियूणं विमानं .. पे ..
 वण्णो च ते सब्ब दिसा पभासतीति ॥१,२॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो .. पे .. यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो अहोसि यवपालको ।
 अहंसं विरजं भिक्खुं विप्पसन्नमनविलं ॥४॥
 तस्स अदासि कुम्मासं पसन्नो सकेहि पाणिहि
 कुम्मासपिण्डं दत्वान मोदामि नन्दने वने ॥५॥
 तेन मे तादिसो वण्णो .. पे .. वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥६॥

यवपालकविमानं सत्तमं ॥७॥

७२—कुण्डलीविमानं (६।८)

अलङ्कृतो मल्यधरो सुवत्थो सुकुण्डली कप्पितकेसमस्सु ।
 आमुत्तहत्थाभरणो यसस्सी दिब्बे विमानम्हि यथापि चण्दिमा ॥१॥
 दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गू अट्टट्टुका सिक्खिता साधुरूपा ।
 दिब्बा च कञ्जा तिदसवरा उळारा नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥२॥
 देविद्धिपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥३॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो..पे..यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो दिस्वान समणे सीलवन्ते ।
 सम्पन्नविज्जाचरणे यसस्सी बहुस्सुते तण्हक्खयूपपन्ने ।
 अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो सक्कच्च दानं विपुलं अदासि ॥५॥
 तेन मे तादिसो वण्णो..पे..वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥६॥

कुण्डलीविमानं अट्ठमं ॥८॥

७३—कुण्डलीविमानं (६।९)

अलङ्कृतो मल्यधरो सुवत्थो सुकुण्डली कप्पितकेसमस्सु ।
 आमुत्तहत्थाभरणो यसस्सी..दिब्बे विमानम्हि यथापि चन्दिमा ॥१॥
 दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गू अट्टट्टुका सिक्खिता साधुरूपा ।
 दिब्बा च कञ्जा तिदसवरा उळारा नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥२॥
 देविद्धिपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासिपुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥३॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो..पे..यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो दिस्वान समणे साधुरूपे ।
 सम्पन्नविज्जाचरणे यसस्सी बहुस्सुते तण्हक्खयूपपन्ने ॥५॥
 अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो सक्कच्च दानं विपुलं अदासि ।
 तेन मे तादिसो वण्णो..पे..वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥६॥

दुतियकुण्डलीविमानं नवमं ॥९॥

७४—उत्तरविमानं (६।१०)

या देवराजस्स सभा सुधम्मा यत्थच्छति देवसंघो समग्गो ।
 तथूपमं तुय्हमिदं विमानं ओभासयं तिट्ठति अन्तलिक्खे ॥१॥
 देविद्विपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो रञ्ञो पायासिस्स अहोसि माणवो ।
 लद्धा धनं संविभागे अकासि पिया च मे सीलवन्तो अहेसुं ॥४॥
 अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो सक्कच्च दानं विपुलं अदासि ॥५॥
 तेन मे तादिसो वण्णो...पे...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥६॥

उत्तरविमानं दसमं ॥१०॥

उद्दानं—

द्वे अगारिनो फलदायि, द्वे उपस्सयदायि भिक्खय दायि ।
 यवपालको चे व द्वे कुण्डलीनो पायासीति ॥

द्वट्ठो वग्गो ॥६॥

७—सुनिक्खित्तवग्गो

७५—चित्तलताविमानं (७।१)

यथा वनं चित्तलतं पभासति उय्यानसेट्ठं तिदसानमुत्तमं ।
तथूपमं तुय्हमिदं विमानं ओभासयं तिट्ठति अन्तल्लिक्खे ॥१॥
देविद्धिपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्ञं ।
केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२॥
सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो दलिहो अत्ताणो कपणो कम्मकरो अहोसिं ।
जिन्ने च माता पितरो अभरिं पिया च मे सीलवन्तो अहेसुं ॥४॥
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ।
तेन मे तादिसो वण्णो...पे...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥

चित्तलताविमानं पठमं ॥१॥

७६—नन्दनविमानं (७।२)

यथा वनं नन्दनं चित्तलतम्पभासति उय्यानसेट्ठं तिदसानमुत्तमं ।
तथूपमं तुय्हमिदं विमानं ओभासयं तिट्ठति अन्तल्लिक्खे ॥१॥
देविद्धिपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्ञं ।
केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥२॥
सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥३॥
अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो दलिहो अत्ताणो कपणो कम्मकरो अहोसिं ।
जिन्ने च माता पितरो अभरिं पिया च मे सीलवन्तो अहेसुं ॥४॥
अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो सक्कच्च दानं विपुलं अदासिं ।
तेन मे तादिसो वण्णो...पे...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥५॥

नन्दनविमानं दुतियं ॥२॥

७७—मणिधूणविमानं (७।३)

उच्चमिदं मणिधूणं विमानं समन्ततो द्वादसयोजनानि ।
 कूटागारा सत्तरसा उळारा वेळुरियत्थम्भा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छसि पिवसि खादसी च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गू ।
 दिब्बा रसा कामगुणेत्य पञ्च नारियो च नच्चन्ति सुवर्णच्छन्ना ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो...पे...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥३॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो विवने पथे चङ्कमं अकासि ।
 आरामरुक्खानि च रोपयिस्सं पिया च मे सीलवन्तो अहेसुं ॥५॥
 अन्नञ्च पानञ्च पसन्नचित्तो सक्कच्च दानं विपुलं अदासि ।
 तेन मे तादिसो वण्णो...पे...वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥६॥

मणिधूणविमानं ततियं ॥३॥

७८—सुवर्णविमानं (७।४)

सोवर्णमये पब्बतस्मि विमानं सब्बतो फलं ।
 हेमजालपतिच्छन्नं किङ्किणिकजालकप्पितं ॥१॥
 अट्टंसा सुकता थम्भा सब्बे वेळुरियामया ।
 एकमेकाय अंसिया रतना सत्तनिम्मिता ॥२॥
 वेळुरिय सुवर्णस्स फलिका रूपियस्स च ।
 मसारगलमुत्ताहि लोहितङ्क मणीहि च ॥३॥
 चित्रा मनोरमा भूमि न तत्पुद्धंसते रजो ।
 गोपाणसि गणापीता कूतं धरेन्ति निम्मिता ॥४॥
 सोपानानि च चत्तारि निम्मिता चतुरो दिसा ।
 नानारतनगम्भेहि आदिच्चो व विरोचती ॥५॥
 वेदिका चतस्सो तत्थ विभत्ता भागसो मिता ।
 दहळ्हमाना आभन्ति समन्ता चतुरो दिसा ॥६॥
 तस्मि विमाने पवरे देवपुत्तो महप्पभो ।
 अतिरोचसि वण्णेन उदयन्तो व भानुमा ॥७॥
 दानस्स ते इदं फलं अथो सीलस्स वा पत्त ।
 अथो अञ्जलिकम्मस्स तम्मे अक्खाहि पुच्छितोति ॥८॥

सो देवपुत्तो अत्तमनो मोग्गल्लानेन पुच्छितो ।
 पञ्हं पुट्ठो वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥९॥
 अहं अन्धकविन्दस्मि बुद्धस्सादिच्चबन्धुनो ।
 विहारं सत्थु करेसि पसन्नो सकेहि पाणिहि ॥१०॥
 तत्थ गन्धञ्च मालञ्च पच्चयञ्च विलेपनं ।
 विहारं सत्थु पादासि विप्पसन्नेन चेतसा ॥११॥
 तेन मय्हं इदं लद्धं वसं वत्तेमि नन्दने ।
 नन्दने पवरे रम्मे नानादिजगणायुते ।
 रमाभि नच्चगीतेहि अच्छराहि पुरक्खतोति ॥१२॥

सुवण्णविमानं चतुत्थं ॥४॥

७६—अम्बविमानं (७।५)

उच्चमिदं मनिथूणं विमानं समन्ततो द्वादसयोजनानि ।
 कूटागारा सत्तसता उळारा वेळुरियत्थम्भा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छसि पिवसि खादसी च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गू ।
 दिब्बा रसा कामगुणोत्थ पञ्च नारियो नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो...पे...वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥३॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥४॥
 गिम्हानं पच्छिमे मासे पतापेन्ते दिवाकरे ।
 परेसं भतको पोसो अम्बारामं असिञ्चहं ॥५॥
 अथ तेन गमा भिक्खु सारिपुत्तो ति विस्सुतो ।
 किलन्तरूपो कायेन अकिलन्तो पि चेतसा ॥६॥
 तञ्च दिस्वान आयन्तं अवोचमम्बसिञ्चको ।
 साधु तं भन्ते न्हापेय्यं यं ममस्स सुखावहं ॥७॥
 तस्स मे अनुकम्पाय निक्खिपि पत्तचीवरं ।
 निसीदि रुक्खमूलस्मि छायाय एकचीवरो ॥८॥
 तञ्च अच्छेत्त वारिना पसन्नमनसो थेरं ।
 न्हापयिं रुक्खमूलस्मि छायाय एकचीवरं ॥९॥
 अम्बो च सित्तो समणो न्हापितो मया च पुञ्चं पसुतं अनप्पकं
 इति सो पीतिया कायं सब्बं फरति अत्तनो ॥१०॥

तदेव एतत्कं कम्मं अकासिं ताय जातिया ।
 पहाय मानुसं देहमुपपन्नोमिह नन्दनं ॥११॥
 नन्दने पवने रम्मे नानादिजगणायुते ।
 रमामि नच्चगीतेहि अच्छराहि पुरक्खतो ॥१२॥
 अम्बविमानं पञ्चमं ॥५॥

८०—गोपालविमानं (७।६)

दिस्वान देवं पतिपुच्छि भिक्खु उच्चे विमानमिह चिरट्टितिके ।
 आमुत्तहत्थबाहरणो यसस्सी दिब्बे विमानमिह यथापि चन्दिमा ॥१॥
 अलङ्कतो मालधारि सुवत्थो सुकुन्दली कप्पितकेसमस्सु ।
 आमुत्तहत्थाभरणो यसस्सी दिब्बे विमानमिह यथापि चन्दिमा ॥२॥
 दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गु अट्ठट्ठका सिक्खिता साधुरूपा ।
 दिब्बा च कञ्जा त्रिदसवरा उळारा नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ॥३॥
 देविद्विपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्जं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 अहं मनुस्सेसु मनुस्सभूतो संगम्म रक्खिस्सं परेसं धेनुयो
 ततो च आगा समणो ममन्तिके गावो च मासे अगमं सु खादितुं ॥६॥
 द्वयज्ज किच्चं उभयञ्च कारियं इच्चेवहं भन्ते तदा विचिन्तयिं ।
 ततो च सञ्जं पटिलद्वयोनि सो ददाहि भन्ते ति खिपि अनन्तकं ॥७॥
 सो मासखेत्तं तुरितो अवासरि पुरायं भञ्जति यस्सिदं धनं ।
 ततो च कण्हो उरणो महाविसो अडंसि पादे तुरितस्स मे सतो ॥८॥
 स्वाहं अट्ठोमिह दुक्खेन पीळितो भिक्खू च तं सामं भुञ्जिचनन्तकं ।
 अहोसि कुम्मासं ममानुकम्पया ततो चुतो कालकतोमिह देवता ॥९॥
 तदेव कम्मं कुसलं कतं मया सुखञ्च कम्मं अनुभोमि अत्तना ।
 तथाहि भन्ते अनुकम्पितो भुसं कतञ्जुताय अभिवादयामि तं ॥१०॥
 सदेवके लोके समारके च अञ्जो मुनि नत्थि तयानुकम्पको ।
 तथा हि भन्ते अनुकम्पितो भुसं कतञ्जुताय अभिवादयामि तं ॥११॥
 इमस्मिं लोके परस्सि वा पन अञ्जो मुनि नत्थि तयानुकम्पको ।
 तथाहि भन्ते अनुकम्पितो भुसं कतञ्जुताय अभिवादयामि तं ति ॥१२॥

गोपालविमानं छट्ठं ॥६॥

८१—कन्थकविमानं (७।७)

पुष्णमाये यथा चन्दो नक्खत्तपरिवारितो ।
 समन्ता अनुपरियाति तारकाधिपति ससी ॥१॥
 तत्थूपमं इदं व्यम्हं दिब्बं देवपुरम्हि च ।
 अतिरोचति वण्णेन उदयन्तो व रड्डिसमा ॥२॥
 वेळुरियसुवण्णस्स फलिकारूपि यस्स च ।
 मसारगल्लमुत्ताहि लोहितङ्कमणिहि च ॥३॥
 चित्रा मनोरमा भूमि वेणुरियस्स सण्ठिता ।
 कूटागारा सुभा रम्मा पासादो ते सुमापितो ॥४॥
 रम्मा च ते पोक्खरणी पुथुला मच्छसेविता ।
 अच्छोदका विप्पसन्ना सोवण्णवालिका सन्थता ॥५॥
 नाना पट्टमसंछन्ना पुण्डरीकसमोगता ।
 सुरभि सम्पवायन्ति मनुज्जा मालुतेरिता ॥६॥
 तस्सा ते उभतो पस्से वनगुम्बा सुमापिता ।
 उपेता पुप्फरुक्खेहि फलरुक्खेहि चूभयं ॥७॥
 सोवण्णपादे पल्लङ्के मुदुके गोणसन्थते ।
 निसिन्नं देवराजं व उपतिट्ठन्ति अच्छरा ॥८॥
 सब्बाभरणसंछन्ना नाना मालाविभूसिता ।
 रमेन्ति तम्महिद्धिकं वसवत्ती च मोदसि ॥९॥
 भेरिसंखमुदिङ्गाहि वीणाहि पणवेहि च ।
 रमसि रतिसम्पन्नो नच्चगीतेसु वादिते ॥१०॥
 दिब्बा ते विविधा रूपा दिब्बा सद्दा अथो रसा ।
 गन्धा च ते अधिप्पेता फोटुब्बा च मनोरमा ॥११॥
 तस्मि विमाने पवरे देवपुत्ता महप्पभा ।
 अधिरोचसि वण्णेन उदयन्तो व भानुमा ॥१२॥
 दानस्स ते इदं फलं अथो सीलस्स वा पन ।
 अथो अज्जलिकम्मस्स तम्मे अक्खाहि पुच्छितो ॥१३॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥१४॥
 अहं कपिलवत्थुस्मि साकियानं पुरुत्तमे ।
 सुद्धोदनस्स पुत्तस्स कन्थको सहजो अहं ॥१५॥

यदा सो अद्वरत्तायम्बोघाय अभिनिक्खमी ।
 सो मं मुद्दहि पानीहि जालितम्बनखेहि च ॥१६॥
 सत्थिं आकोटयित्वान वह सम्मातिमन्नवि ।
 अहं लोकं तारयिस्सं पत्तो सम्बोधिमुत्तमं ॥१७॥
 तम्मे गिरं सुणन्तस्स हासो मे विपुलो अहु ।
 उदग्गचित्तो सुमनो अभिसिंसि तदा अहं ॥१८॥
 अभिरुद्धञ्च मं जत्वा साक्यपुत्तं महायसं ।
 उद्गग्गचित्तो मुदितो वाहिस्सं पुरिसुत्तमं ॥१९॥
 परेसं विजितं गत्वा उग्गतस्मिं दिवाकरे ।
 ममं छन्नञ्च ओहाय अनापेक्खो अपक्कमि ॥२०॥
 तस्स तम्बनखे पादे जिह्वाय परिलेहसिं ।
 गच्छन्तञ्च महावीरं रुदमानो उदक्खस्सं ॥२१॥
 अदस्सनेनहं तस्स सक्यपुत्तसिरीमतो ।
 अलत्थं गरुकाबाधं खिप्पं मे मरनं अहु ॥२२॥
 तस्सेव आनुभावेन विमानमावसामहं ।
 सब्बकामगुणूपेतं दिब्बं देवपुरम्हि च ॥२३॥
 यञ्च मे अहु वाहासो सद्दं सुत्वान बोधिया ।
 तेनेव कुसलमूलेन फुसिस्सं आसवक्खयं ॥२४॥
 सचे हि भन्ते गच्छेय्यासि सत्थु बुद्धस्स सत्तिके ।
 ममापितं वचनेन सिरसा वज्जासि वन्दनं ॥२५॥
 अहम्पि दट्ठुं गच्छिस्सं जिनं अप्पटिपुग्गलं ।
 दुल्लभं दस्सनं होति लोकनाथान तादिनन्ति ॥२६॥
 सो च कतञ्जु कतवेदि सत्थारं उपसङ्गकमि ।
 सुत्वा गिरं चक्खुमतो धम्मचक्खुं विसोधयि ॥२७॥
 विसोधयित्वा दिट्ठिगतं विचिकिच्छा वतानि च ।
 वन्दित्वा सत्थुनो पादे तत्थेवन्तरधायथाति ॥२८॥
 कन्धकविमानं सत्तमं ॥७॥

८२—अनेकवर्णविमानं (७।८)

अनेकवर्णं दरसोकनासनं विमानमारुह्य अनेकचित्तं ।
 परिवारितो अच्छरानं गणेन सुनिम्मितो भूतपती व मोदसि ॥१॥

समासमो नत्थि कुतो पनुत्तुरो यसेन पुञ्जेन च इद्धिया च ।
 सब्बे च देवा तिदसा गणा समेच्च तं तं नमस्सन्ति ससिं व देवा ॥२॥
 इमा च ते अच्छरायो समन्ततो नच्चन्ति गायन्ति पमोदयन्ति ।
 देविद्धिपत्तोसि महानुभावो मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्जं ॥३॥
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४॥
 सो देवपुत्तो अत्तमनो...पे...यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 सो' हम्पि भन्ते अहुवासि पुब्बे सुमेधनामस्स जिनस्स सावको ।
 पुथुज्जनो अनुबोधो हमस्मि सो सत्तवस्सानि पब्बजिस्साहं ॥६॥
 स्वाहं सुमेधस्स जिनस्स सत्थुनो परिनिब्बुतस्सोघतिण्णस्स तादिनो ।
 रतनुच्चयं हेमजालेन छन्नं वन्दित्व थूर्पस्मि मनं पसादयि ॥७॥
 नमासि दानं न च पन मत्थि दातुं परे च खो तत्थ समादपेसि ।
 पूजेथ नं पूजनियस्स धातुं एवं किर सग्गमितो गमिस्सथ ॥८॥
 तदेव कम्मं कुसलं कतं मया सुखञ्च कम्मं दिब्बं अनुभोमि ।
 मोदामहं तिदसगणस्स मज्झे न तस्स पुञ्जस्स खयम्हि अज्झगाति ॥९॥
 अनेकवण्णविमानं अट्टमं ॥८॥

८३—मट्टकुण्डलिविमानं (७।६)

अलङ्कतो मट्टकुण्डली मालधारी हरिचन्दनुस्सदो ।
 बाहा पग्गय्ह कन्दसि वनमज्जे किं दुक्खितो तुवन्ति ॥१॥
 सोवण्णमयो पभस्सरो उप्पन्नो रथपञ्जरो मम ।
 तस्स चक्कयुगं न विन्दामि तेन दुक्खेन जहिस्सामि जीवितन्ति ॥२॥
 सोवण्णमयं मणिमयं लोहितङ्कमयं अथ रूपियमयं ।
 आचिक्ख मे त्वं भद् माणव चक्कयुगं पटिलाभयामिते ति ॥३॥
 सो माणवो तस्स पावदि चन्दिमसुरिया उभयेत्थ दिस्सरे ।
 सोवण्णमयो रथो मम तेन चक्कयुगेन सोभतीति ॥४॥
 बलो खो त्वमसि माणव यो खो त्वं पत्थयसि अपत्थियं ।
 मञ्जामि त्वं मरिस्ससि न हि त्वं लच्छसि चन्दिमसुरियेति ॥५॥
 गमनागमनम्पि दिस्सति वण्णधातु उभयेत्थ वीथिया ।
 पेतो पन कालकतो न दिस्सति कोनिध कन्दतं बाल्यतरोति ॥६॥
 सच्चं खो वदेसि माणव अहमेव कन्दतं बाल्यतरो ।
 चन्दं विय दारको रुदं पेतं कालकतभिपत्थयन्ति ॥७॥

आदित्तं वत मं सन्तं घतसित्तं व पावकं ।
 वारिना विय ओसिञ्चं सब्बं निब्बापये दरं ॥८॥
 अब्बूळ्हं वत मे सल्लं सोकं हृदयनिस्सितं ।
 यो मे सोकपरेतस्स पुत्तसोकं अपानुदि ॥९॥
 स्वाहं अब्बूळ्हस्सल्लोस्मि सीतिभूतोस्मि निब्बुतो ।
 न सोचामि न रोदामि तव सुत्त्वान माणवाति ॥१०॥
 देवता नु सि गन्धब्बो आदु सक्को पुरिन्ददो ।
 को वा त्वं कस्स वा पुत्तो कथं जानेमु तं मयन्ति ॥११॥
 यञ्च कन्दसि यञ्च रोदसि पुत्तमाळहने सयं डहित्वा ।
 स्वाहं कुसलं करित्वा कम्मं तिदसानं सहव्यतं पत्तो ति ॥१२॥
 अप्यं वा बहुं वा न अद्दसामि दानं ददन्तस्स सके अगारे ।
 उपोसथकम्मं वा तादिसं केन कम्मेन गतोसि देवलोकन्ति ॥१३॥
 आबाधिको हं दुक्खितो गिलानो आतुररूपोमिह सके निवेसने ।
 बुद्धं विगतजरं वितिण्णकङ्खं अदक्खिं सुगतं अनोमपञ्जं ॥१४॥
 स्वाहं मुदितमनो पसन्नचित्तो अञ्जलिं अकरिं तथागतस्स ।
 ताहं कुसलं करित्वान कम्मं तिदसानं सहव्यतं पत्तो ॥१५॥
 [अच्छरियं वतभुतं वत अञ्जलिकम्मस्स अयं ईदिसो विपाको ।
 अहम्पि मुदितमनो पसन्नचित्तो अज्जेव बुद्धं सरणं विजामीति] ॥१५अ॥
 अज्जेव बुद्धं सरणं वजाहि धम्मञ्च संघञ्च पसन्नचित्तो ।
 तथेव सिक्खायपदानि पञ्च अखण्डफुल्लानि समादयस्सु ॥१६॥
 पाणातिपाता विरमस्सु खिप्पं लोके अदिन्नं परिवज्जयस्सु ।
 अमज्जपो नो च मुसा भणाहि सकेन दारेन च होहि तुट्ठोति ॥१७॥
 अट्टकामोसि मे यक्ख हितकामो सि देवते ।
 करोम तुय्हं वचनं त्वं सि आचरियो मम ॥१८॥
 उपेमि बुद्धं सरणं धम्मञ्चापि अनुत्तरं ।
 संघञ्च नरदेवस्स गच्छामि सरणं अहं ॥१९॥
 पाणातिपाता विरमामि खिप्पं लोके अदिन्नं परिवज्जयामि ।
 अमज्जपो नो च मुसा भणामि सकेन दारेन च होमि तुट्ठोति ॥२०॥

मट्टकुण्डलिविमानं नवमं ॥९॥

८४—सेरिस्सकविमानं (७।१०)

सुनोथ यक्कस्स च वाणिजान च समागमो यत्थ तदा अहोसि ।
 यथा कथं इतरितरेन चापि सुभासितं तञ्च सुणाथ सब्बे ॥१॥
 यो सो अहु राजा पायासिनाम भुम्मानं सहव्यगतो यसस्सी ।
 सो मोदमानो व सके विमाने अमानुसो मानुसे अज्झभासिति ॥२॥
 वड्ढके अरञ्जो अमनुस्सठाने कन्तारे अप्पोदके अप्पभक्खे ।
 सुदुग्गमे वण्णुपथस्स मज्झे वड्ढकम्भया नट्टमना मनुस्सा ॥३॥
 नयिध फला मूलमया च सन्ति उपादानं नत्थि कुतो घ भिक्खा ।
 अञ्जत्र पड्सूहि च वालुकाहि च तत्ताहि उण्हाहि च दारुणाहि ॥४॥
 उज्जङ्गलं तत्तमिवं कपालं अनायसं परलोकेन तुल्यं ।
 लुहानमा वासमिदं पुराणं भूमिप्पदेसो अभिसत्तरूपो ॥५॥
 अथ तुम्हे केननुवण्णेन काय आसिप्पसनाय इमं पदेसं ।
 अनुपविट्ठा सहसा समेच्च लोभा भया अथ वासम्पमूळ्जाति ॥६॥
 मगघेसु अङ्गेसु च सत्थवाहा आरोपियम्ह पणियं पहूतं ।
 ते यामसे सिन्धुसोवीरभूमिं धनत्थिका उद्दयं पत्थयाना ॥७॥
 दिवा पिपासं नधिवासयन्ता योग्गानु कम्पञ्च समेक्खमाना ।
 एतेन वेगेन आयाम सब्बे तेरत्ति मगं पटिपन्ना विकाले ॥८॥
 ते दुप्पयाता अपारद्धमग्गा अन्धा कुला विप्पनट्ठा अरञ्जो ।
 सदुग्गमे वण्णुपथस्स मज्झे दिसं न जानाम पमूळ्ह चित्ता ॥९॥
 इदञ्च दिस्वान अदिट्ठपुब्बं विमानसेट्ठञ्च तुवञ्च यक्ख
 ततुत्तरि जीवितमासिद्धसना दिस्वा पपीता सुमना उदग्गाति ॥१०॥
 पारं समुद्दस्स इमञ्च वण्णुं वेताचरमं सकुपथञ्च मगं ।
 नदियो पन पब्बतानञ्च दुग्गा पुथु दिसा गच्छथ भोगहेतु ॥११॥
 पक्खन्दियानं विजितं परेसं वेरज्जके मानुसे पेक्खमाना ।
 यं वो सुतं अथवापि दिट्ठं अच्छेरकं तं वो सुणोम ताताति ॥१२॥
 इतोपि अच्छेरतरं कुमार ननो सुतं वा अथवापि दिट्ठं ।
 अतीतमानुस्सकमेव सब्बं दिस्वान तप्पाम अनोमवण्णं ॥१३॥
 वेहासयं पोक्खरञ्जो सवन्ति पहूतमाल्था बहुपुण्डरीका ।
 दुमा च ते निच्चफलूपपन्ना अतीवगन्धा सुरभी पवायन्ति ॥१४॥
 वेळुरियत्थम्बा सतमुस्सितासे सिलप्पवाळस्स च आयतड्ढसा ।
 मसारगल्ला सह लोहितड्ढका थम्बा इमे जोतिरसा मयासे ॥१५॥

सहस्सत्थम्बं अनुलानुभावं तेसुप्परी साधुमिदं विमानं ।
 रतनत्तरं कञ्चनवेदिमिस्सं तपनीयपट्टेहि च साधुच्छन्नं ॥१६॥
 जम्बोनदुत्तमिदं सुमट्ठो पासादसो पानफलूपपन्नो ।
 दळ्हो च वगू च सुसङ्गतो च अतीव निज्झानखमो मनुज्जे ॥१७॥
 रतनत्तरस्मि बहुअन्नपानं परिवारितो अच्छरासंगणेन ।
 मुरज-आळम्बरतुरिय-संघुट्ठो अभिवन्दितोसि थुतिवन्दनाय ॥१८॥
 सो मोदसि नारिगणप्पबोधनो विमान-पासादवरे मनोरमे ।
 अचिन्तियो सब्ब गुणूपपन्नो राजा यथा वेस्सवणो नलिन्या ॥१९॥
 देवो नु आसि उदा होसि यक्खो उदाहु देविन्दो मनुस्सभूतो ।
 पुच्छन्ति तं वाणिजसत्थवाहा आचिक्ख को नाम तुवं सि यक्खोति ॥२०॥
 सेरिस्सको नाम अहम्हि यक्खो कन्तारियो वण्णुपथम्हि गुत्तो ।
 इमं पदेसं अभिपालयामि वचनकरो वेस्सवणस्स रज्जोति ॥२१॥
 अधिच्चलद्धं परिणामजन्ते सयं कतं उदाहु देवेहि दिन्नं ।
 पुच्छन्ति तं वाणिजसत्थवाहा कथं तया लद्धमिदं मनुज्जं ॥२२॥
 नाधिच्चलद्धं न परिणामजम्मे न सयं कतं न हि देवेहि दिन्नं ।
 सकेहि कम्मेहि अपापकेहि पुज्जेहि मे लद्धमिदं मनुज्जं ॥२३॥
 किं ते वतं किं पन ब्रह्मचरियं किस्स सुचिण्णस्स अयं विपाको ।
 पुच्छन्ति तं वाणिजसत्थवाहा कथं तया लद्धमिदं विमानं ॥२४॥
 मम पायासीति अहु समज्जाना रज्जं यदा कारयि कोसलानं ।
 नत्थि कुदिट्ठि कदरियो पापधम्मो उच्छेदवादी च तदा अहोसि ॥२५॥
 समणो च खो आसि कुमारकस्सपो बहुस्सुतो चित्तकथी उळारो ।
 सो मे तदा धम्मकथं अकासि दिट्ठिविसूकानि विनोदयि मे ॥२६॥
 ताहं तस्स धम्मकथं सुणित्वा उपासकत्तं पटिवेदयिस्सं ।
 पाणातिपाता विरतो अहोसि लोके अदिन्नं परिवज्जयिस्सं ।
 अमज्जपो नो च मुसा अभाणिं सकेन दारेन च होमि तुट्ठो ॥२७॥
 तं मे वतं तं पन ब्रह्मचरियं तस्स सुचिण्णस्स अयं विपाको ।
 तेहेव कम्मेहि अपापकेहि पुज्जेहि मे लद्धमिदं विमानं ॥२८॥
 सच्चं किराहंघु नरा सपज्जा अनज्जाथा वचनं पण्डितानं ।
 यहिं यहिं गच्छति पुज्जकम्मो तहिं तहिं मोदति कामकामि ॥२९॥
 यहिं यहिं सोकपरिह्वो च वधो च बन्धो च परिविकलेसो ।
 तहिं तहिं गच्छति पापकम्मो न मुच्चति दुग्गतिया कदाचि ॥३०॥

सम्मूळ्हरूपो व जनो अहोसि अस्मि मुहुत्ते कलली कतो च ।
 जनस्सिमस्स तुय्हञ्च कुमार अप्पच्चयो केननु खो अहोसि ॥३१॥
 इमे पि सिरिसपवना च ताता दिब्बा च गन्धा सुरभी पवन्ति ।
 ते सम्पवायन्ति इदं विमानं दिवा च रत्तो च तमं निहन्ता ॥३२॥
 इमेसञ्च खो वस्ससतच्चयेन सिपाटिका फलन्ति एकमेका ।
 मानुस्सकं वस्ससतं अतीतं यदग्गे कायमिह इधूपपन्नो ॥३३॥
 दिब्बानहं वस्ससतानि पञ्च अस्मि विमानमिह ठत्वान ताता ।
 आयुक्खया पुञ्जक्खया च विस्सं तेनेव सोकेन पमुच्छितोस्मि ॥३४॥
 कथं नु सोचेय्य तथाविधो सो लद्धा विमानं अनुलं चिराय ।
 ये चापि खो इत्तरमुपपन्नो ते नून सोचेय्य परित्त पुञ्जाति ॥३५॥
 अनुच्छावि ओवदियञ्च मे तं यं मं तुम्हे पेय्यवाचं वदेथ ।
 तुम्हे व खो तातयानुगुत्ता ये निच्छकं तेन पलेथ सोत्थिन्ति ॥३६॥
 गन्त्वा मयं सिन्धुसोवीरभूमिं धनत्थिका उद्दयपत्थयाना ।
 यथा पयोगा परिपुण्ण चागा काहाम सेरिस्स महं उळारन्ति ॥३७॥
 मा हेव सेरिस्समहं अकट्ठ सब्बञ्च वो भविस्सति यं वदेथ ।
 पापानि कम्मामि विवज्जयाथ धम्मानु योगञ्च अधिट्ठहाथाति ॥३८॥
 उपासको अत्थि इममिह संघे बहुस्सुतो सीलवतूपपन्नो ।
 सद्धो च चागी च सुपेसलो च विचक्खणो सन्तुसितो मुतीमा ॥३९॥
 सञ्जान मानो न मुसा भण्येय्य परूपघाताय न चेतपेय्य ।
 वेभूतिकं पेसुणं नो करेय्य सण्हञ्च वाचं सखिलं भण्येय्य ॥४०॥
 सगारवो सप्पत्तिस्सो विनीतो अपापको अधिसीले विसुद्धो ।
 सो मातरं पितरञ्चापि जन्तु धम्मे न पोसेति अरिवुत्ति ॥४१॥
 मञ्जो सो मातापितुनं हि कारणा भोगानि परियेसति न अत्थहेतु ।
 मातापितूञ्च यो अच्चयेन नेक्खम्म पोणो चरिस्सति ब्रह्मचरियं ॥४२॥
 उज्जूअवद्धको असथो अमायो न लेसकप्पेन च वोहरेय्य ।
 सो तादिसो सुकतकम्मकारी धम्मे ठितो क्कित्ति लभेथ दुक्खं ॥४३॥
 तं कारुणा पातुकतोमिह अत्तना तस्मा च मं पस्सथ वाणिजासे ।
 अञ्जत्र तेन हि भस्मी भवेथ अन्धाकुला विप्पनट्ठा अरञ्जो ।
 तं खिप्पमानेन लहं परेन सुखो हवे सप्पुरिसेन सङ्गामोति ॥४४॥
 किन्नाम सो किञ्च करोति कम्मं किं नामधेय्यं किं पन तस्स गोत्तं ।
 मयम्पि नं दत्थुकाममहं यक्ख यस्सानुम्पाय इधागतो सि ।
 लाभा हि तस्स यस्स तुवं पि हेसीति ॥४५॥

यो कप्पको सम्भवनामधेय्यो उपासको कोच्छ भण्डूपजीवी ।
 जानाथ नं तुम्हाकं पेससि यो सो मा च खो नं हिळित्थ सुपेसलो सोति ॥४६॥
 जानामसे यं त्वं वदेसि यक्ख न खो तं जानाम स एदिसोति ।
 मयम्पि नं पूजयिस्साम यक्ख सुत्वान तुय्हं वचनं उळारन्ति ॥४७॥
 ये केचि मस्मिं सब्बे मनुस्सा दहारा महन्ता अथ वापि मज्झिमा ।
 सब्बेव ते आलम्बन्तु विमानं पस्सन्तु पुञ्ञान फलं कदरियाति ॥४८॥
 ते तत्थ सब्बेव अहम्पुरेति तं कप्पकं तत्थ पुरिक्खत्वा ।
 सब्बे व ते आलम्बन्तु विमानं मसक्कसारं विय वासवस्स ॥४९॥
 ते अत्थ सब्बेव अहं पुरेति उपासकत्तं पटिवेदयित्वा ।
 पाणातिपाता विरता अहेसुं लोके अदिन्नम्परिवज्जयिंसु ।
 अमज्जपा नो च मुसा भणिसु सकेन दारेन अहेसुं तुट्ठा ॥५०॥
 ते तत्थ सब्बेव अहम्पुरेति उपासकत्तं पतिवेदयित्वा ।
 पक्कामि सत्थे अनुमोदमानो यक्खिद्धिया अनुमतो पुनप्पुनं ॥५१॥
 गन्त्वान ते सिन्धुसो वीरभूमिं धनत्थिका उद्दाय पत्थयाना ।
 यथा पयोगा परिपुण्णलाभा पच्चागमुं पाटलिपुत्तमक्खत्तं ॥५२॥
 गन्त्वान तेसं घरं सोत्थिवन्तो पुत्तेहि दारेहि समद्भिगभूता ।
 अनन्दचित्ता सुमना पतीता अकंसु सेरिस्समहं उळारं ।
 सेरिस्सकं परिवेणं मापयिंसु ॥५३॥
 एतादिसा सप्पुरिसान सेवना महिद्धिया धम्मगुणान सेवना ।
 एकस्स अत्थाय उपासकस्स सब्बेव सत्ता सुखिता अहेसुन्ति ॥५४॥
 सेरिस्सकविमानं वसमं ॥१०॥

८५—सुनिक्खित्तविमानं (७।११)

उच्छमिदं मणिशूणं विमानं समन्ततो द्वादस योजनानि ।
 कूटागारा सत्तसता उळारा वेळुरियथम्भा रुचिकत्थता सुभा ॥१॥
 तत्थच्छसि पिवसि खादासि च दिब्बा च वीणा पवदन्ति वग्गू ।
 दिब्बा रसा कामगुणेत्थ पञ्च नारियो च नच्चन्ति सुवण्णछन्ना ॥२॥
 केन ते तादिसो वण्णो केन ते इधमिज्जति ।
 उप्पज्जन्ति च ते भोगा ये केचि मनसो पिया ॥३॥
 पुच्छामि तं देव महानुभाव मनुस्सभूतो किमकासि पुञ्ञं ।
 केनासि एवं जलितानुभावो वण्णो च ते सब्बदिसा पभासतीति ॥४॥

सो देवपुत्तो अत्तमनो मोगल्लानेन पुच्छितो ।
 पञ्चं पुट्ठो वियाकासि यस्स कम्मस्सिदं फलं ॥५॥
 दुन्निक्खित्तं मालं सुनिक्खपित्वा पतिट्ठपेत्वा सुगतस्स धूपे ।
 महिद्धिको चम्हि महानुभावो दिब्बेहि कामेहि समङ्गिभूतो ॥६॥
 तेन मे तादिसो वण्णो तेन मे इधमिज्झति ।
 उप्पज्जन्ति च मे भोगा ये केचि मनसो पिया ॥७॥
 तेनम्हि एवं जलितानुभावो वण्णो च मे सब्बदिसा पभासतीति ॥८॥
सुनिक्खित्तविमानं एकादसमं ॥११॥

उद्दानं—

द्वे दन्दिद्वा द्वे विहारा भतको गोपाजकन्थका ।
 अनेकवण्ण—मत्त कुण्डली सेरिस्सको सुनिक्खित्तं पुरिसानं सत्तमो वग्गो ति :
 भाणवार चतुत्थं ॥४॥